KUNSTstof-magazine

KUNSTstof-magazine Jaargang 6 nummer 6

Uitgave van het Leerdams Kunstenaars Collectief

- Van de redactie
- Tip van Kunststof
- " Rien Poortvliet, de tekende verteller ". Door Sylvia Bosch
- " Gespot door KUNSTstof "
- " Gekke postbode of genie ". Door Nellie Looren de jong
- " Rene Lalique, Wereldberoemd Frans goud- en juwelensmid én glaskunstenaar " door Sylvia Bosch
- Performance " Klinkend Glas " in de Glasblazerij. Door Rob Witteveen
- " Veel valse Herman Brood's overspoelen de kunstmarkt " Door Sylvia Bosch
- " Zes nieuwe Hokusais ontdekt ". Door Riet Rutten
- " Bijzondere kringloop & rommelmarkt vondsten "
- " Beter als schilder dan als president ". Door Sylvia Bosch
- " Vrienden en vriendinnen van het Leerdams Kunstenaars Collectief "
- KUNSTstof-magazine 7.1
- Website Leerdams Kunstenaars Collectief

© 2016 KUNSTstof-magazine

Webmaster LKC & fotografie KUNSTstof-magazine *Ton Swiderski*

Eindredactie *Sylvia Bosch* sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Lay-out *Jan Kuiper* jankuiper@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Beste lezers,

Met genoegen sturen wij u hierbij KUNSTstof-magazine 6.6.

De cover foto is gemaakt door fotograaf Ton Swiderski.

Zij stelt de Sneeuwkoningin voor uit het sprookje van Hans Christian Andersen (gepubliceerd in 1844)

Veel leesplezier!

Winter in Leerdam. Fotografie Ton Swiderski

2016 is bijna vervlogen, 2017 staat reeds voor de deur.

Een nieuw jaar met nieuwe dromen, alles krijgt een nieuwe kleur.

Veel geluk en vrede, veel liefde voor elkaar.

Aandacht voor de naaste. Het wordt een prachtig jaar!

KUNSTstof-magazine wenst jou goede en fijne feestdagen en een geweldig nieuwjaar met veel inspiratie.

Hartelijke groeten van Sylvia Bosch, Ton Swiderski en Jan Kuiper.

Jan Kuiper neem afscheid als medeorganisator van de Leerdamse Kunst 4-daagse.

Jan Kuiper Aquarellen

Jarenlang heeft Jan zich ingezet voor de Leerdamse Kunst 4-daagse. Hij stopt ermee omdat hij het tijd vindt voor een nieuwe uitdaging.

Jan heeft 35 jaar in het onderwijs gewerkt als docent schilderen en later als onderwijscoördinator Techniek.

Zijn organisatorisch talent kwam goed van pas bij de Leerdamse Kunst 4-daagse waar altijd veel werk aan de winkel is.

Hij is actief in cultureel centrum Het Stroomhuis in Neerijnen waar hij helpt met het inrichten van exposities. Zelf exposeert Jan ook regelmatig in de regio met zijn aquarellen van het rivierengebied waar Jan's hart ligt.

In de toekomst zal Jan vaker gezien worden in lunchroom "tati" in Nijmegen van zijn dochter waar altijd wel technische klusjes zijn die gedaan moeten worden.

Wij bedanken Jan voor zijn tomeloze inzet en wensen hem en zijn vrouw het allerbeste voor de toekomst. We zullen hem missen.

Jan blijft wel aan als hoofdredacteur van KUNSTstof- magazine, dus we raken hem niet helemaal kwijt.

Kijk voor meer info over Jan op zijn website: www.jan-kuiper.nl

Ton Swiderski & Sylvia Bosch.

“ Tip van KUNSTstof “

In deze rubriek brengen wij kunst, exposities en/of bijzonderheden onder de aandacht die ons inzien de moeite waard zijn. Wij hebben deze rubriek onderverdeeld in: Kunst in de regio en Uitgelicht.
Met andere woorden een tip van ons om deze exposities, tentoonstellingen, lezingen of activiteiten te bezoeken.

Kunst in de regio

Het dubbeltalent Izak Boom exposeert in het Gorcums museum

Izak Boom exposeert van 28 oktober t/m 8 januari 2017 in het Gorcums Museum.

Izak Boom (1965) is vooral bekend van zijn werk als theatermuzikant en muziekschrijver. Maar het schilderen is altijd een vast onderdeel geweest van zijn artistieke activiteiten. Hij werd geboren in een kunstenaarsgezin. Vader Jan Boom was kunstschilder en moeder Annemarie Boom-Molenaar maakte wandtapijten. Op 14-jarige leeftijd begon Izak met het maken van olieverfschilderijen. Aanvankelijk schilderde hij veelal landschappen. Vanaf 2002 begon hij op basis van persoonlijke associaties met het integreren van mensfiguren in zijn landschappelijk getinte werk.

'Het Beloofde Land', Izak Boom

In het najaar van 2015 exposeerde hij in het Gorinchemse Beatrixziekenhuis. Christenfundamentalisten namen aanstoot aan zijn kunstwerk 'Het Beloofde Land', dat eerst werd verwijderd en na terugplaatsing werd beklad. Hierdoor verwierf het landelijke publiciteit. Dit onlangs gerestaureerde schilderij zal naast ouder en recent werk te zien zijn op de eerste etage van het Gorcums Museum.

Expositie SEVENTIES music – fashion – design in het Gorcums museum

Van 22 oktober 2016 tot en met 19 maart 2017 !

Na de succesvolle tentoonstelling over de SIXTIES komen nu de SEVENTIES naar het Gorcums Museum. Tien kleurrijke jaren waarin de verschillende stijlen en stromingen meer contrasteerden dan ooit! Folk en hardrock wedijverden met disco, hotpants met punk en schrootjes en kamerbreed tapijt met strak meubeldesign.
Neem een duik in dit bonte verleden met de expositie SEVENTIES music – fashion – design!

Hans van Vrouwerf exposeert " Urban Sightseeing " in Stadspodium GO

Enige tijd geleden maakte ik bekend aan een nieuwe serie te werken genaamd 'Urban Sightseeing'. In mijn aankomende expositie in Stadspodium GO te Leerdam zijn de eerste beelden van dit bijzondere project al te zien.

Geen kleine afdrukken maar mooi groot formaat.

Daarnaast toon ik uiteraard nog werk van 'vergane glorie'. Iets waar ik duidelijk geen afscheid van kan en mag nemen.

Ik hoop dat jullie allemaal komen kijken en genieten van mijn nieuwe werk.

De foto's zijn te zien tot eind februari 2017.

Hans van Vrouwerf, Fotograaf

PhotoSolutions, Noordwal 17, 4141 BL Leerdam Telefoon: 06 41 17 37 87

e-mail: hans@photosolutions.nl website: www.photosolutions.nl

“ Dit zijn wij “

“Expositie van werk vrijwilligers het STROOMHUIS”

Vrijdag 6 t/m zondag 22 januari

Open van donderdag t/m zondag van 12.00 tot 16.00 uur

Toegang vrij, gratis parkeren

Maak kennis met eigen werk van zo’n 20 vrijwilligers van ons eigen STROOMHUIS Neerijnen. Onder hen zijn professionele kunstenaars, talentvolle amateurs en hartstochtelijk verzamelaars. Maar ook collega’s die zo maar iets dierbaars laten zien.

Het STROOMHUIS start 2017, het 7e expositiejaar in de huidige opzet, met een expositie van dingen die onze vrijwilligers zelf maken of die op artistiek gebied waardevol voor hen zijn.

U kunt beeldende kunst, zoals aquarellen, olieverf, gemengde techniek, collage's, foto's, beelden en teksten aantreffen.
De meeste kunst (maar niet alles) is te koop en veelal aantrekkelijk geprijsd.

PS: De Uit-spanning is geopend en u kunt heerlijk wandelen in het bos en op de dijk.

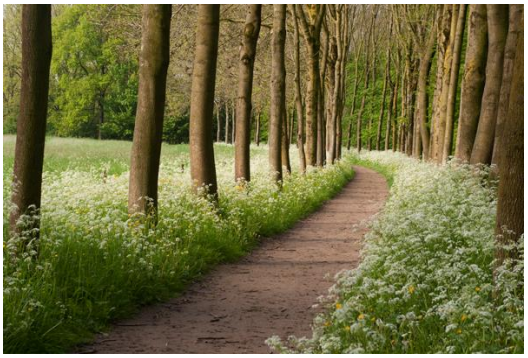

Een verfrissend start van een nieuw kunst-, cultuur- en natuurjaar u aangeboden door de vrijwilligers van "het STROOMHUIS" Neerijnen

Andrea Gulickx en Wim Borst

“Kracht en poëzie”

Donderdag 26 januari t/m zondag 19 februari

Open van donderdag t/m zondag van 12.00 tot 16.00 uur

Toegang vrij, gratis parkeren

Andrea Gulickx brengt de Waal op een bijzondere wijze in beeld.

Dat doet zij door experimentele fotografie, met lange sluitertijden en intuïtieve bewegingen.

Dat resulteert in poëtische beelden, waarin vooral de dynamiek, de stroming en de beweging van de rivier de nadruk krijgen.

Het werk van Wim Borst is geworteld in de geometrisch-abstracte traditie.

Zijn objecten bestaan uit meerdere onderdelen.

Andrea Gulickx

Andrea Gulickx is professioneel fotograaf en haar grote passie is Macrofotografie. Sinds 2013 heeft ze hier haar beroep van gemaakt en geeft lezingen en workshops in macrofotografie. Komende vanuit de modewereld waarin zij jaren heeft gewerkt als freelancer met het ontwerpen van grafische prints voor de kinderkleding zit het gevoel voor kleur, vormen en lijnen spel in haar bloed.

Ongehinderd door vastgeroeste regels over scherpte en onscherpte volgt Andrea haar eigen weg binnen de fotografie wereld. De natuur en het altijd weer verrassende licht zijn de enige inspiratiebronnen die zij nodig heeft.

Haar foto's zijn niet gepland of bedacht, ze ontstáán, omdat de fotografe werkt vanuit haar hart. Het liefst dwaalt ze uren door die magische kleine wereld.

Daarnaast maakt ze samen met de schrijver Wim Huijser regelmatig reportages voor magazines waarin ze onder andere landschapsfoto's maakte bij verhalen over Jac. P. Thijsse.

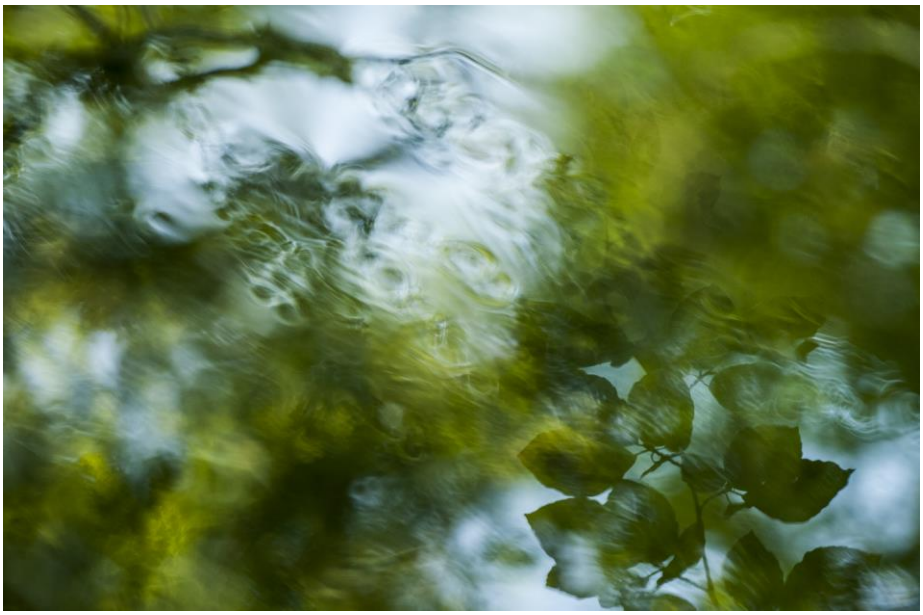

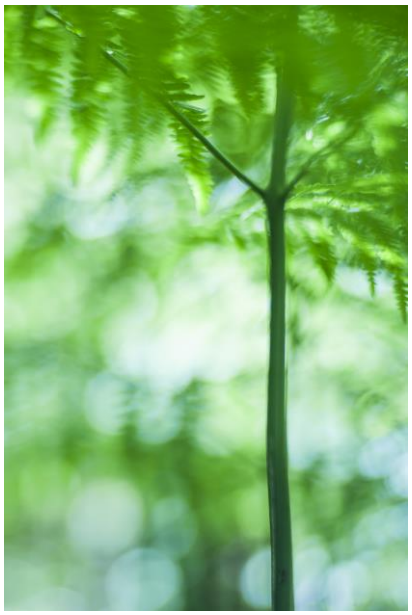

Deze reportages brachten haar regelmatig langs de rivieren van Nederland. De oude prentenboeken van Jac. P. Thijsse inspireerden haar en de behoefte aan een nieuwe ‘beweging’ in haar fotografie vormde de aanleiding tot een experiment met de stroming van de rivieren, bomen en het natuurlijke licht.

Met deze experimentele fotografie, waarin ze een combinatie maakt van lange sluitertijden en intuïtieve bewegingen, brengt ze de Waal op een bijzondere wijze in beeld. Dat heeft geresulteerd in heel poëtische beelden, waarin vooral de dynamiek, de stroming en de beweging van de rivier de nadruk krijgt.

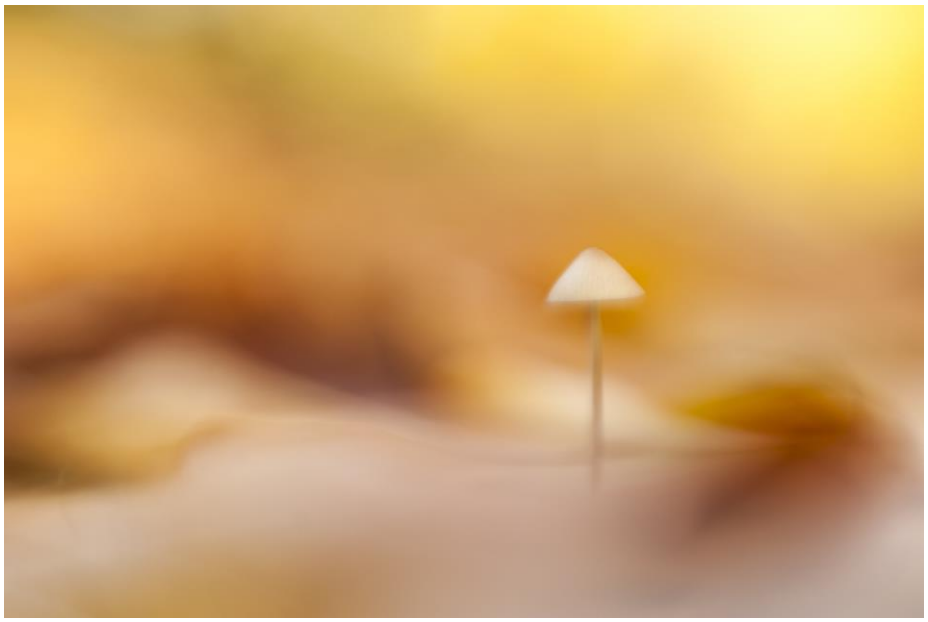

Andrea: ‘Meerdere keren heb ik foto’s mogen maken bij artikelen over Jac.P. Thijsse, waarin de rivier de hoofdrol had. Ik werd zo gegrepen door de dynamiek van de rivier dat ik die ook op een bijzondere wijze wilde vastleggen. Met in mijn achterhoofd het Verkade-album ‘Onze grote rivieren’ van Thijsse ben ik gaan fotograferen, in eerste instantie aan de Waal. Ik woon al 8 jaar aan deze rivier terwijl ik hem nog nooit had bezocht. De eerste keer dat ik via de weilanden naar het water liep en tegelijk de stilte en dynamiek waarnam, voelde het als thuiskomen.’

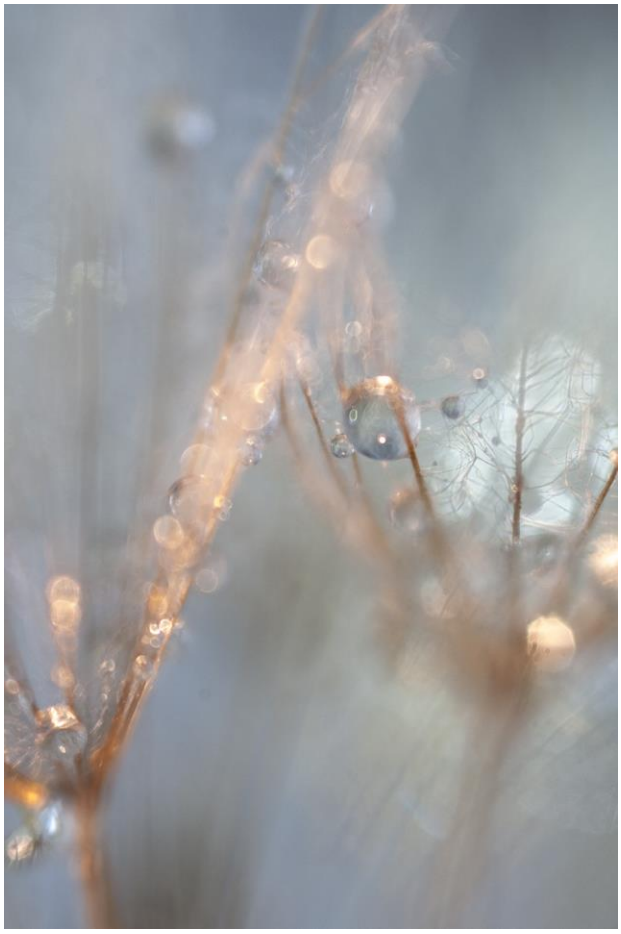

Kijk voor meer info op www.andreagulickx-photography.nl

Wim Borst

Wim Borst werd op tamelijk late leeftijd professioneel keramist.

Hij was 31 toen hij in 1977 voor het eerst ging exposeren. Als autodidact kreeg hij o.a. les van Ru de Boer en Emmy van Deventer.

Een vasthoudende geest en grote precisie kenmerken zijn carrière en zijn werk. Zijn werk is geworteld in de Nederlandse geometrisch-abstracte traditie maar hij past het idioom op een niet-academische en verfrissende manier toe. Binnen de zelfgekozen grenzen van de geometrische abstractie veroorlooft hij zich vrijheden in het gebruik van kleur, materiaal en thematiek. Zijn objecten bestaan over het algemeen uit meerdere onderdelen.

In de periode 1986 - 1998 combineerde hij keramiek met plexiglas.

De geometrische vormen met belijningen waren aanvankelijk gebaseerd op de rechthoek. Sinds 1998 hebben ronde vormen (cilinders, ovalen) de overhand gekregen. Naast de geometrische vorm is ook de behandeling van het materiaal voor Wim Borst van belang. De laatste jaren voegt hij organisch materiaal aan de klei toe zodat de huid van de objecten een steeds belangrijker rol krijgt.

Wim Borst exposeert regelmatig in binnen- en buitenland. Hij is lid van de NVK, Nederlandse Vakgroep Keramisten. en de kunstenaarsvereniging 'de Vishal', te Haarlem. Hij is lid van de groep ceramiCVision.nl deze bestaat uit een aantal Nederlandse keramisten, zij ontmoeten elkaar sinds vijf jaar elke twee maanden. Tijdens deze ontmoetingen wisselen zij van gedachten over de inhoudelijke kant van hun vak. Daarnaast verzorgen zij naast hun individuele exposities, groepsexposities in binnen- en buitenland.

Zijn werk bevindt zich in particuliere collecties en in museumcollecties in binnen- en buitenland, zoals Museum Boijmans van Beuningen Rotterdam, Boston Museum of Fine Arts Boston USA, Frans Halsmuseum Haarlem, Museum Keramion Frechen Duitsland, Magnelli Museum, Keramiekmuseum van Vallauris Frankrijk, Keramiekmuseum Het Princessehof Leeuwarden, en Stedelijk Museum Schiedam.

Dinsdag 20 december

Aanvang 20.00 uur

Entree: € 7,50

Reserveren nodig!

Het Tiels gemengd koor "InCanto" brengt dinsdag 20 december een speciaal kerstconcert.

Met het koor treden ook enkele solisten op. Daarnaast wordt "InCanto" bijgestaan door een aantal professionele musici.

Uitgevoerd worden werken van onder andere: A. Lloyd Webber, K. Davis, C. Wood, J.L. Pierpont, A. Ramirez, J. Hopkins, M. Wilberg, J. del Encina, A. Gant. A. Sky en F. Bernard.

"InCanto" brengt iedere keer weer een afwisselend en zeer gevarieerd programma.

UIT-spanning het STROOMHUIS neerijnen

RIVIERENLAND KLASSIEK

Zondag 15 januari, aanvang 14.30 uur

Entree € 10,- p.p. (incl. koffie en programmaboekje)

Entree Jongeren 13 – 18 jaar, Kinderen t/m 12 jaar gratis

Reserveren niet nodig.

Stroomhuis organiseert dit jaar opnieuw een serie schitterende zondagmiddagconcerten.

Jonge topmusici treden daarbij voor u op.

Het verrassende programma wordt later bekend gemaakt.

Jong toptalent musiceert in Stroomhuis

Elke derde zondag van de maand: Klassieke muziek van topkwaliteit in Stroomhuis Neerijnen!

In 2015 startte deze unieke en steeds weer verrassende serie maandelijkse concerten.

Vorig jaar was opnieuw heel succesvol. Dit jaar 2017 starten we ons derde jaar.

Steeds treden er jonge, hoogbegaafde topmusici voor u op. De concerten worden altijd vooraf gegaan door een prelude, verzorgd door een getalenteerde heel jonge musicus uit de regio. Ook is er steeds een heel jeugdige presentator. Op grootbeeld live-beelden kunt u in de hele zaal en detail de verrichtingen van de optredende artiesten zien.

Deze succesvolle formule wordt ook gehanteerd door verschillende andere muziekpodia, onder meer in Den Bosch, Geertruidenberg, Groningen, Helvoirt, Ulvenhout (Breda) en Vught. Voor meer info: http://podia-klassiek.nl/info

De artiesten in deze verrassende serie en de door hen te spelen werken worden pas later aangekondigd.

Voor meer info: zie www.stroomhuisneerijnen.nl

Aldebaran Ensemble, met Jet Röling

Twee Franse Gabriels

Zondag 12 februari, aanvang 15.00 uur

Entree € 12,50 p.p. Reserveren nodig!

Op deze zondagmiddag zal het Aldebaran Ensemble in “het STROOMHUIS” twee meesterwerken uit de Franse muziek ten gehore brengen.

Eerst spelen zij van Gabriel Fauré het 1e pianokwartet, opus 15.

Na de pauze spelen zij van Gabriel Pierné het kwintet voor piano en strijkkwartet, opus 41.

Het Aldebaran Ensemble bestaat uit:

Jet Röling	piano
Kees Hülsmann	viool
Lis Perry	viool (staat niet op de foto)
Richard Wolfe	altviool
Daniël Esser	cello

Over het concert

Het pianokwartet van Fauré is melodieus en melancholiek.

In het pianokwintet van Pierné klinkt de echo van Wereldoorlog I door.

Jet Röling zal bij de te spelen stukken een toelichting geven.

De componisten

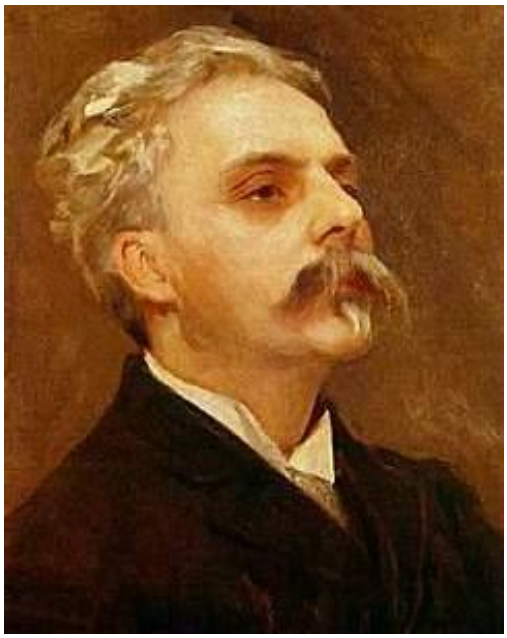

Gabriel Urbain Fauré was een van de belangrijkste Franse componisten van zijn generatie, samen met zijn jongere tijdgenoten Claude Debussy en Maurice Ravel. Fauré is bekend om zijn pianomuziek, kamermuziek en liederen. Tevens heeft hij de Franse religieuze muziek vernieuwd.

Fauré studeerde aan de kerkmuziekschool van Louis Niedermeyer in Parijs, waar onder anderen Camille Saint-Saëns een van zijn leraren was, waarna hij organist werd, eerst in Rennes en later in verscheidene Parijse kerken.

Gabriel Fauré, schilderij van John Singer Sargent

In 1897 werd hij docent compositie aan het Conservatoire national supérieur de musique van Parijs en in 1905 directeur van dit instituut.
Hij was jarenlang verbonden aan de Parijse Madeleinekerk, eerst als koordirigent, daarna als organist. Fauré schreef hier onder meer zijn Requiem.

Het behoort vandaag nog tot zijn meest uitgevoerde werken. De compositie is opgebouwd rond het overbekende *Pie Jesu*. In de keuze van de teksten voor zijn requiem was hij kieskeurig. De hardste woorden liet hij weg. Zijn opvattingen over de dood waren niet gitzwart. "Het is een vreugdevolle bevrijding, een verlangen naar geluk aan de andere kant van het graf, eerder dan een pijnlijke ervaring". Die hoopvolle, harmonische toon is in zijn Requiem duidelijk merkbaar.

Gabriel Pierné

Gabriel Pierné was, ondanks zijn geringe bekendheid, een markante figuur van de Parijse orgelschool. Hij was zeer talentvol. Op zijn elfde kreeg hij zijn eerste 'premier prix' en al gauw werd hij toegelaten tot het Parijse Conservatoire national supérieur de musique, waar hij samen met Claude Debussy les kreeg van César Franck en Jules Massenet.
Op negentienjarige leeftijd mocht hij de begeerde Prix de Rome aan zijn palmares toevoegen.
Hij heeft een bescheiden orgeloeuvre nagelaten.
Pierné is bekender als componist van symfonisch werk, kamermuziek en balletmuziek.

De musici

Kees Hülsmann studeerde aan het Conservatorium in Amsterdam en Londen, waarna hij een grote tour in de Verenigde Staten maakte.
Na een aantal concerten in Israël werd hij concertmaster van het Israel Chamber Orchestra in Tel Aviv. Daarna werd hij concertmeester van het Nederlands Kamer Orkest, het Nederlands Radio Philharmonisch Orkest en van 1986 tot 2010 het Rotterdam Philharmonisch Orkest.

Kees Hülsmann is volgens musici een van de beste concertmeesters van Nederland.

Hij speelde over heel de wereld.

Lis (Elisabeth) Perry, veelzijdig Britse violiste, is alom geprezen voor haar bijdrage aan alle facetten van het muzikale metier.

Zij is een graag geziene gast solist met toonaangevende orkesten in Groot-Brittannië.

Vanaf 2000 is zij docent aan het Utrechts Conservatorium.

Richard Wolfe – altviool – geboren en getogen in New York City, begon zijn vioolstudie bij Aaron Shapinsky en Dorothy DeLay, en studeerde af aan de Universiteit van Cincinnati. Hij verhuisde na zijn studie naar Israël, waar hij lid werd van het Israëlisch Kamerorkest. Sinds 1986 is hij solo-altist van het Nederlands Kamer Orkest. Hij is hoofdvakdocent altviool aan de conservatoria van Amsterdam en Utrecht.

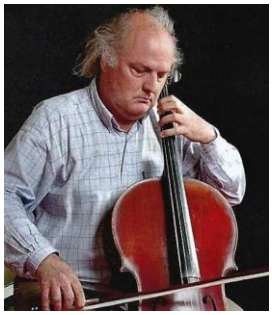

Daniël Esser studeerde cello bij Tibor de Machula en Jean Decroos, en compositie bij Robert Heppener aan het Muzieklyceum in Amsterdam.

Sinds 1979 speelde hij in het Koninklijk Concertgebouworkest.

Hij is medesamensteller van de serie “Anthology of the Concertgebouworchestra” en doceert orkestspel aan het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam..

Jet Röling studeerde piano aan het Amsterdams conservatorium, waarna verdere internationale studies volgden in Zwitserland en Londen.

Jet is docente geweest aan het Conservatorium in Zwolle.

Met het Aldebaran ensemble maakte ze diverse opnames van werk van Gabriël Fauré en Ernest Chausson en als solist van pianomuziek van Leos Janácek.

In 1967 won zij de Prix d'Excellence. Vijftig jaar later is het nog steeds een genoegen de in Neerijnen wonende pianiste te ontmoeten en haar spel te horen.

Dit laatste geldt ook voor de andere leden van het Aldebaran ensemble, allen internationaal ervaren musici met onder andere een voorliefde voor Franse componisten.

Jet Röling (rechts op de foto)

" Kunstlezing door Robbie Dell'Aira"

De Engelse schilderkunst van William Hoghart en Thomas Gainsborough

"English Sense and Sensibility"

UIT-spanning
het STROOMHUIS
neerijnen

Vrijdag 9 december
Aanvang 20.00 uur
Entree € 12,50 inclusief koffie/thee.
Reserveren nodig!

Over landadel en Engelse humor uit de achttiende eeuw.

Misschien zag u de afgelopen zomer de expositie in Rijksmuseum Twente van Thomas Gainsborough. De schilderkunst kreeg in Engeland pas in de achttiende eeuw een eigen gezicht. Voordien baseerden de Engelse schilders zich op de grote voorbeelden van het vasteland, vooral op Italiaanse, Franse, Vlaamse en Hollandse meesters.

William Hoghart en Thomas Gainsborough zijn beroemde voorbeelden van schilders die we zowel inhoudelijk als stilistisch typisch Engels zijn gaan vinden.

Robbie Dell'Aira

William Hogarth

William Hogarth (1697-1764) was een Engels kunstschilder en prentkunstenaar in de periode van de barok. Hij werd opgeleid als goudsmid en graveur, maar vervaardigde later ook paneel- en muurschilderingen, genrestukken en portretten, historiestukken en Bijbelse taferelen. Hogarth brak met de traditie om de buitenlandse schilders als Hans Holbein de Jonge, Anthony Van Dyck en Peter Lely na te volgen, waarop de kunstsmaak van de Engelsen zich altijd had gericht. Zijn prentwerk werd beïnvloed door de Franse kunstschilder, tekenaar en graveur Jacques Callot.

Thomas Gainsborough

Thomas Gainsborough (1727-1788) was een Engelse kunstenaar die voornamelijk bekend is geworden door zijn portretten en landschappen.

Meestal maakte Thomas Gainsborough portretten van grote afmetingen, waarop de geportretteerden ten voeten uit waren afgebeeld. Later ontwikkelde Gainsborough een intiemere stijl onder invloed van Anthony van Dyck en Peter Paul Rubens. Gainsborough was een van de oprichters van de Royal Academy of Arts.

Hoe we die schilderijen kunnen bekijken en wat er zo typisch Engels aan is (en wat niet), wordt tijdens de lezing op levendige en soms humoristische wijze uiteengezet door kunsthistoricus Robbie Dell'Aira.

" Kunstlezing door Lisette le Blanc

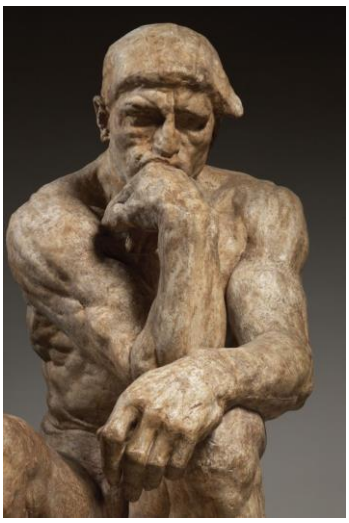

"Rodin, Genius at Work"

Woensdag 25 januari
Aanvang 20.00 uur
Entree € 12,50 inclusief koffie/thee.
Reserveren nodig!

In het Groninger museum wordt van 19 november 2016 tot 20 april 2017 een expositie georganiseerd over het leven en werk van August Rodin (1840-1917).

Rodin is een van de grootste en invloedrijkste beeldhouwers van de moderne tijd.

In zijn werk gaat het niet alleen over de vorm maar vooral over het tonen van het maakproces. Er zal aandacht worden besteed aan de beroemdste beelden zoals: 'de Denker', 'de Kus' en 'Balzac'.

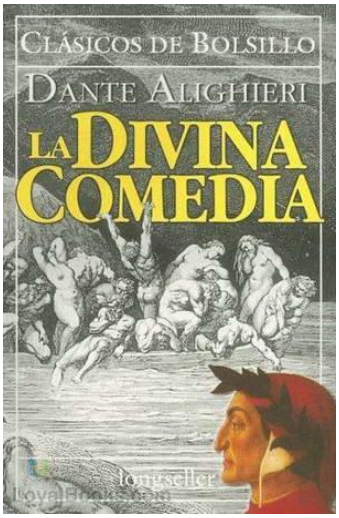

Deze expositie is de grootste tot nu toe in Nederland over deze beeldhouwer.

In 1880 kreeg Rodin zijn eerste officiële opdracht.

Hiermee werd hij beroemd.

Hij werkte meer dan zes jaar aan de meer dan 200 beelden die ervoor bestemd waren.

Ook De kus en De Denker, beide geïnspireerd door de Divina Comedia van Dante, behoren tot deze groep.

Deze serie was nog niet afgewerkt, toen hij in 1886 van de stad Calais een nieuwe opdracht kreeg.

Hij werkte tot 1888 aan 'De Burgers van Calais'.

Lisette le Blanc is al een aantal malen in “het STROOMHUIS” geweest voor een kunstlezing en met succes!

Tijdens haar studie Kunstgeschiedenis en archeologie aan de universiteit te Utrecht (1976-1983), had zij in het kader van het doctoraalexamen een assistentschap aan het Kunsthistorisch Instituut te Florence en als bijvakken Theaterwetenschappen en Monumentenzorg.

Zij was en is conservator van diverse musea, nu van het Maartenshuis in Zaltbommel.

Ook is zij docente kunstgeschiedenis bij diverse instellingen waaronder Hovo en Helikon.

“ Foto’s, poëzie en geluid van Andrea Gulickx en Wim Huijser “

“De Waal / Bewogen”

Woensdag 1 februari
Aanvang 20.00 uur
Entree € 5,-

Op deze avond zal de Stroomhuis-poëziewedstrijd 'Bakens aan de Rivier IV' worden aangekondigd.

De afgelopen jaren stond fotograaf Andrea Gulickx regelmatig op dijken langs de Waal en de IJssel om landschapsfoto's te maken bij reportages van Wim Huijser over Jac. P. Thijsse. Dat vormde voor haar de aanleiding tot een experiment met de stroming van water, licht en oude prenten. Met een lange sluitertijd legde Andrea de beweging van de rivier vast.

Voor Wim vormden de 'bewogen' foto's van Andrea het vertrekpunt voor een slingerende reis door de Nederlandse poëzie.

In 2017 resulteert dat onder andere in een reizende tentoonstelling in beeld, woord en geluid onder de noemer: De Waal / Bewogen.
Van 26 januari tot en met 12 februari is de tentoonstelling te zien in "het STROOMHUIS".
(zie expositie pagina 12 t/m 19)
Op deze woensdag 1 februari nemen Andrea Gulickx en Wim Huijser u mee op hun bewogen reis langs de Waal.

Andrea vertelt over haar fotografisch experiment en hoe de stilte en dynamiek van het rivierenland een nieuwe stroming in haar werk op gang bracht.

Wim beschouwt aansluitend de poëzie van de rivier en die van het Waallandschap in het bijzonder.

Uitgelicht

Albert Moore " Over schoonheid en esthethiek "

Expositie in Museum de Buitenplaats in Eelde

Vanaf de winter in 2016 tot in de lente in 2017 organiseren Museum "De Buitenplaats" en "York Art Gallery" (UK) in York een expositie die gewijd is aan de negentiende-eeuwse schilder Albert Moore (1841-1893). Het is de eerste keer dat zijn werk in een monografische expositie getoond wordt sinds zijn dood in 1893. Nog niet eerder was er een solotentoonstelling van deze in York geboren kunstenaar in Nederland te zien.

De tentoonstelling toont naast de artistieke ontwikkeling van zijn werk ook de zoektocht naar schoonheid en esthetiek van Albert Moore, die bevriend was met McNeill Whistler (1834-1903). Moore streefde als een van de eerste Engelse schilders naar 'art for art's sake' ofwel 'kunst omwille van de kunst'.

Zoals vele tijdgenoten, waaronder Sir Alma-Tadema, baseerde hij zijn prachtige vrouwen op sculpturen uit de Klassieke Oudheid.

In tegenstelling tot Alma-Tadema combineerde hij elementen uit de Klassieke Oudheid met elementen uit zijn eigen tijd.

Deze tentoonstelling is een must see voor iedereen die van negentiende-eeuwse kunst houdt en een bezoek aan het noorden wil combineren met Leeuwarden.

MUSEUM DE BUITEN PLAATS

Open	: dinsdag - zondag
Openingstijden	: 11-17 uur
Adres	: Hoofdweg 76, Eelde.
Telefoon	: 050-3095818

info@museumdebuitenplaats.nl

www.museumdebuitenplaats.nl

Schilderij Het Puttertje verlaat tijdelijk het Mauritshuis. Het iconische vogeltje van schilder Carel Fabritius vliegt volgende maand uit naar de National Gallery of Scotland in Edinburgh en is daar vanaf 4 november zes weken lang te zien in een kleine presentatie.

De reis is een wederdienst aan het Schotse museum dat in 2014 Venus verrijst uit de zee van Titiaan heeft uitgeleend aan Galerij Prins Willem V. Vóór de jaarwisseling is het vogeltje weer terug in Den Haag.

Achterzijde van het paneeltje waarop Het Puttertje is geschilderd

Carel Fabritius, zelfportret

Het Puttertje behoort tot de beroemdste schilderijen ter wereld en ging voor het laatst in 2014 op reis. Een tentoonstelling van schilderijen uit het toen te verbouwen Mauritshuis trok bij de Frick Collection in New York het recordaantal van 200.000 bezoekers.

Het schilderijtje van Fabritius kreeg extra bekendheid door het gelijknamige boek van Donna Tart uit 2014.

" Het werk van een vrouw is nooit gedaan " *door Sylvia Bosch*

Kunstenares borduurt haar eigen hand

Sommige mensen gaan wel heel ver om aandacht te trekken. Eliza Bennet is zo iemand.

De in Londen gevestigde kunstenares Eliza Bennett gebruikt haar eigen hand als een canvas. Met gesponnen draad borduurt zij in de bovenste laag van haar huid ongebruikelijke patronen.
Het kunstwerk is een reeks van foto's met als titel 'Het Werk van een Vrouw is nooit gedaan ". De hand gaat er uiteindelijk uitzien als versleten kant.

Ze legt uit: "Door het gebruik van de techniek van het borduren, dat traditioneel door vrouwen wordt gedaan, vraag ik op deze manier aandacht voor het z.g. "vrouwen werk" waarvan men denkt dat het licht- en gemakkelijk zou zijn. Het tegendeel is waar. Vrouwen werken vaak lange uren in laagbetaalde, ondersteunende banen zoals b.v. catering, zorg en schoonmaak.
Stuk voor stuk vacatures die traditioneel als "vrouwenwerk" worden beschouwd. Dergelijk werk is vaak zwaarder dan verondersteld, en onzichtbaar in de grotere maatschappij"

De techniek

Als kind op school kwam ik er achter dat ik een naald onder de bovenste lagen van mijn huid kon laten passeren zonder enige pijn, er was slechts een licht gevoel van ongemak.

Ik was hierdoor verbaasd. Ik besloot later om mijn hand d.m.v. de borduursels te laten lijken op die van een handarbeider.

Sommige kijkers beschouwen het als een feministische protest , voor mij gaat het over de menselijke waarde. Ik streef ernaar om de werkende vrouw te vertegenwoordigen.

Als je een sterke maag hebt, bekijk dan haar video.

http://www.dazeddigital.com/artsandculture/article/26069/1/this-artist-is-stitching-her-own-hand-with-needle-and-thread

Die toont je Bennett tijdens het creëren van haar kunstwerken in het vlees, letterlijk.

Of bezoek www.elizabennett.co.uk om meer over haar werk te ontdekken.

“ Exposanten gezocht “ *door Sylvia Bosch*

Voor de volgende locaties in Leerdam zoeken wij exposanten:

“Stadspodium GO”,

“Gezondheidscentrum De Poort van West”,

“Emma Woonzorg”.

Exposeren voor 3 maanden is gratis, en op eigen risico.

De werken zijn niet verzekerd.

De expo ruimten zijn geschikt voor tekeningen of schilderijen.

Heb je belangstelling ? mail dan naar de redactie van KUNSTstof-magazine.

sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Exposeren niet geheel zonder risico

In alle jaren dat wij als collectief exposeren op eerder genoemde locaties ging dat altijd zonder problemen.

Recentelijk is tijdens een expositie bij Gezondheidscentrum De Poort van West, van een van de exposanten een foto gestolen.

Wij betreuren dit ten zeerste, en vinden het heel jammer dat dit is gebeurd.

We willen jou er op wijzen dat de openbare expositieruimten voor iedereen toegankelijk zijn, dat er niet altijd toezicht is.

Cursussen glas-in-lood bij ROC Rivor *door Jan Kuiper*

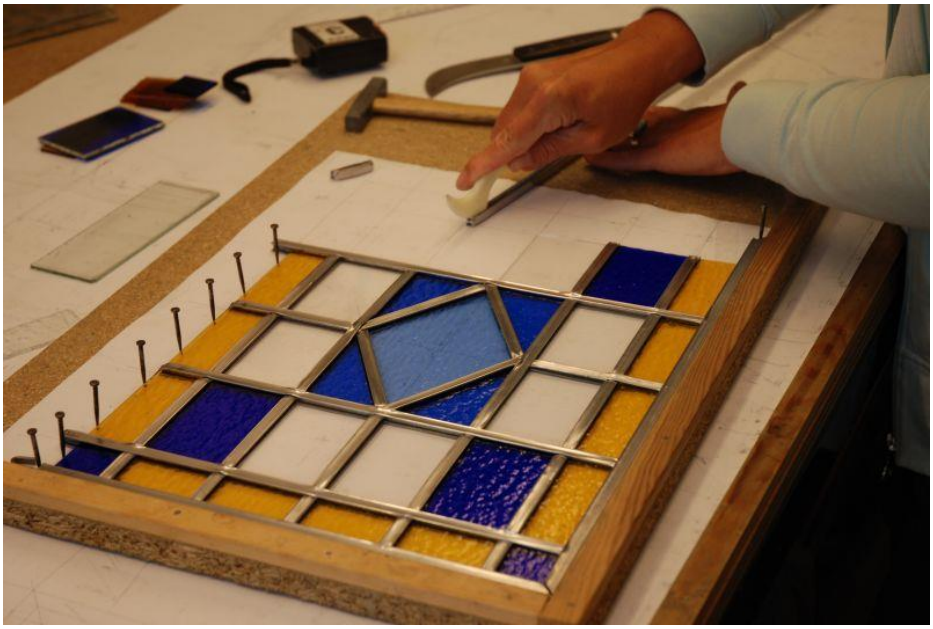

Glas-in-lood 1: Basiscursus

De basiscursus glas-in-lood bestaat uit vijf avonden van drie uur.

Na afloop van deze cursus bent u in staat om een eenvoudig glas-in-lood raam met rechte lijnen te maken.

De eerste cursusavond bestaat uit het maken van een klein oefenwerkstuk met acht ruitjes. Voor deze opdracht wordt een tekening verstrekt.

Na dit oefenwerkstuk maakt u een glas-in-lood raam, afmeting ca. 380 x 500 mm, welke u mee naar huis kunt nemen.

U kunt kiezen uit verschillende voorbeeldtekeningen, resultaten ziet u in onderstaande foto's.

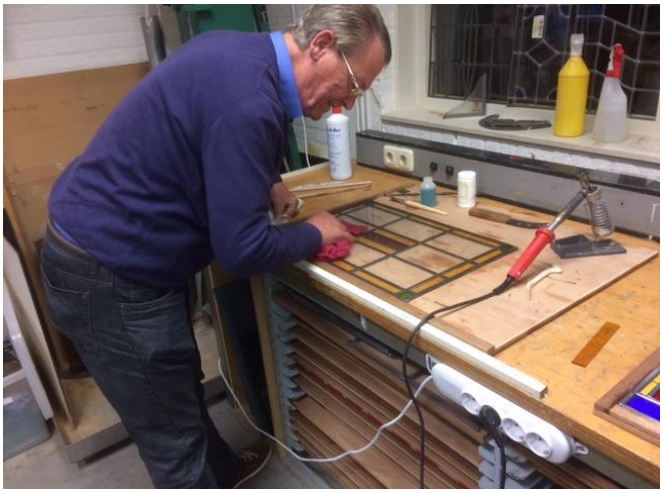

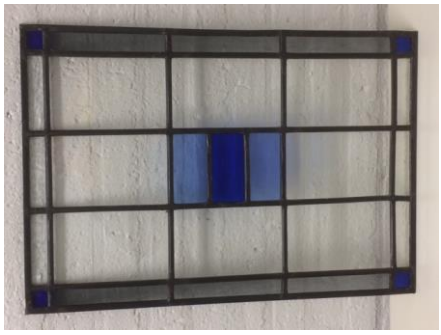

De kosten voor deze basiscursus glas-in-lood, inclusief materialen, bedragen € 175,-

Glas-in-lood 2: Vervolgcursus

Deze cursus kan gevolgd worden door cursisten die de basiscursus hebben afgerond. Tijdens de vervolgcursus glas-in-lood gaat u verder met hetgeen u geleerd heeft in de basiscursus. Deze cursus bestaat uit vijf avonden van drie uur.

Na afloop van deze cursus bent u in staat om een eenvoudig glas-in-lood raam met rechte, schuine en gebogen lijnen te maken.

U maakt één of twee glas-in-lood ramen, afmeting ca. 380 x 500 mm, welke u mee naar huis kunt nemen.

U kunt kiezen uit vijf voorbeeldtekeningen, vergelijkbaar met onderstaande foto's.

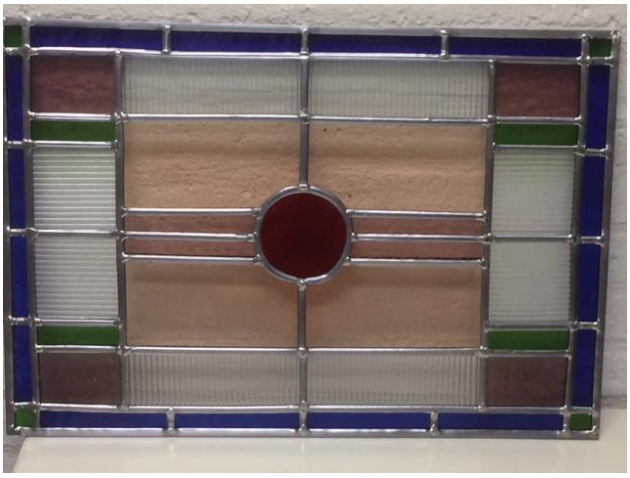

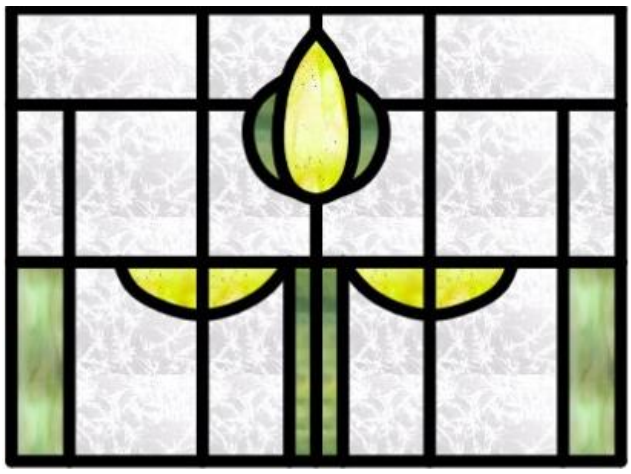

De kosten voor deze vervolgcursus glas-in-lood, inclusief materialen, bedragen € 245,-.

Glas in lood 3: Gevorderden cursus

Tijdens de gevorderden cursus maakt u een eigen ontwerp en tekening voor een glas-in-lood raam. Deze cursus bestaat uit vijf avonden van drie uur.

Na afloop van deze cursus bent u in staat om zelfstandig een glas-in-lood raam met rechte-, schuine- en gebogen lijnen te maken.

U ontwerpt en maakt een glas-in-lood raam, afmeting ca. 450 x 600 mm, welke u mee naar huis kunt nemen. U krijgt bij het ontwerpen advies van de docent.

Onderstaande foto's geven u een beeld van de gevorderden cursus:

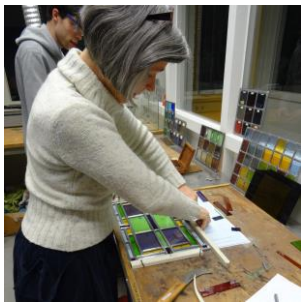

De kosten voor deze vervolgcursus glas-in-lood, inclusief materialen, bedragen € 245,-*

* U kunt de gevorderden cursus glas-in-lood meerdere keren volgen om nog meer ervaring op te doen.

De cursuslocatie is: Poppenbouwing 3b in Geldermalsen.

Voor meer info kijk op www.rocrivor.nl onder cursussen.

De volgende cursus start op dinsdag 17 januari van 18.30 – 21.30 uur.

Indien u vragen heeft over de cursussen glas-in-lood kunt u contact opnemen met ROC Rivor: 0344-656200, docent Jan Kuiper 06 19 92 12 57 of mailen naar techniek@rocrivor.nl

Galerie "Kunst bij Karel" in Gorinchem viert 2e verjaardag door Sylvia Bosch

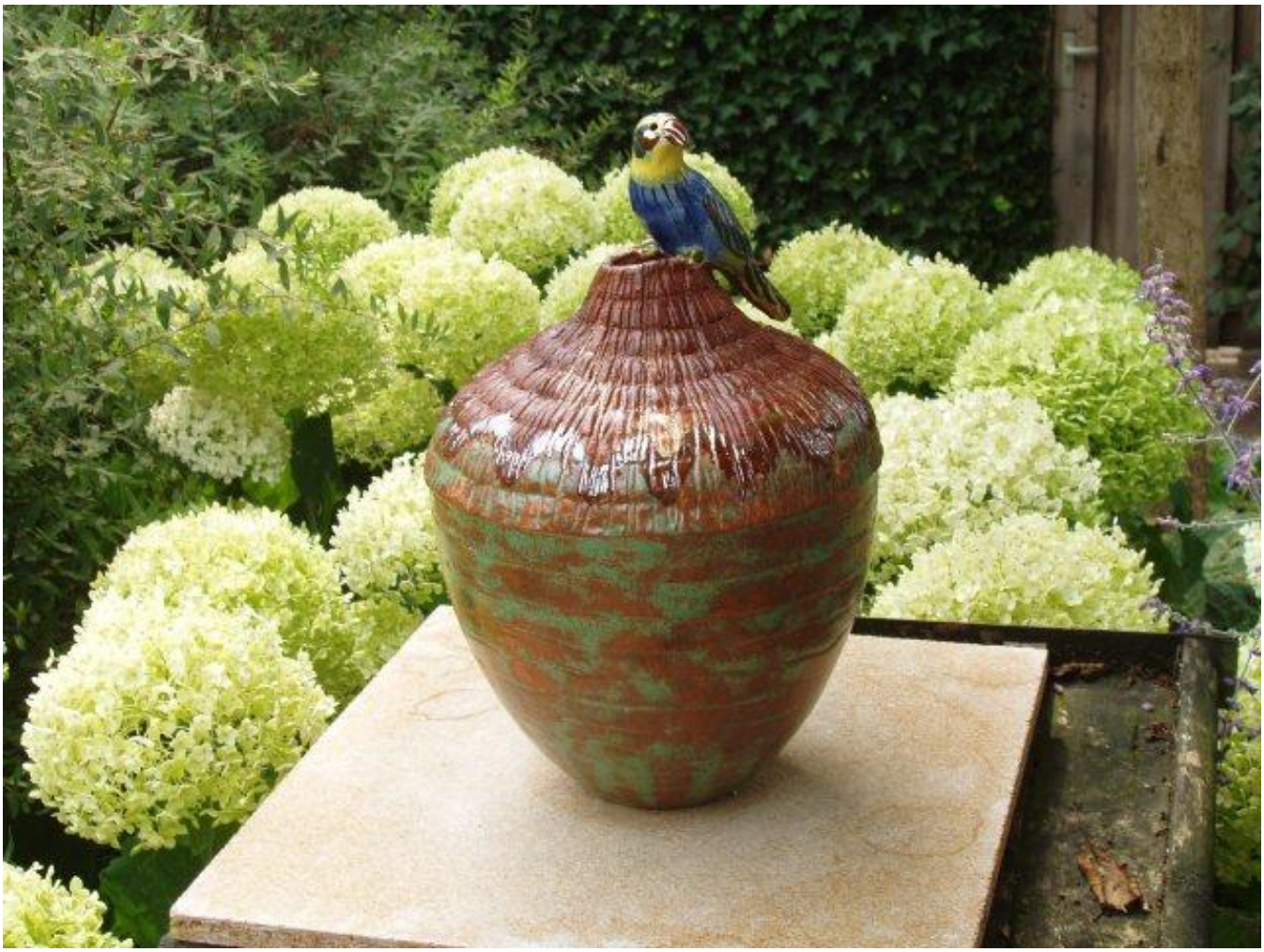

Keramiek van Mirjam van der Ham – Dronkers, één van de exposanten bij Karel

"Kunst bij Karel" bestaat op zaterdag 11 december 2 jaar.

Dit heuglijke feit willen zij graag vieren met live muziek, een demonstratie schilderen, oliebollen en een wijnproeverij.

Iedereen is van harte welkom !

U vindt de galerie aan de Haarstraat 7 in Gorinchem.

Geopend van 11.00 tot 17.00 uur. www.kunstbijkarel.nl

Het gehele oeuvre van Rien Poortvliet is veelomvattend te noemen en hij heeft dan ook legio boeken geïllustreerd en gemaakt, met literaire grootheden als Godfried Bomans, Jaap ter Haar, Leonard Roggeveen en Wil Huygen. Enkele bekende items en titels zijn de “Jachttekeningen”, “Vossen hebben holen”, “Hij was een van ons”, “Te hooi en te gras”, “Het brieschend paard”, “Ark van Noach”, “Langs het tuinpad”, enz., maar ook heel veel Kabouterboeken zoals “Leven en werken van de Kabouter”,” Oproep der Kabouters”, “Klaas Vaak” en het “ABC van de slaap”, Kabouter versjes en spreekwoorden, enz. Nagenoeg alle boeken zijn te koop in het Rien Poortvliet Museum. Rien Poortvliet, de tekenende verteller (1932- 1995), heeft bijna geen schilderijen of aquarellen verkocht. Hij verzamelde zijn werk en maakte daar boeken van : “Dan kan iedereen ervan genieten!”

Zijn originele werk is sinds 2009 ondergebracht in het Rien Poortvliet Museum op Tiengemeten. Het museum laat u dit jaar zijn prachtige olieverfschilderijen en aquarellen rondom het thema LANDLEVEN in al zijn facetten zien.

De veelzijdigheid van Rien wordt in deze expositie getoond met een selectie uit zijn werken die hij gemaakt heeft voor zijn boeken.

De alledaagse dingen van het platteland worden met een scherp oog voor detail, maar vaak ook met humor weergegeven op de schilderijen en aquarellen die hij maakte voor Te hooi en te gras en Van de hak op de tak. Zijn bewondering voor het werkpaard, dat zo'n grote rol heeft gespeeld in het leven van Rien Poortvliet, kunt u terug zien in de werken die hij voor “Het Brieschend Paard” maakte.

En dan ook zijn weergave van het leven in vroeger tijd uit zijn boek: “Langs het tuinpad van mijn vaderen”. De kabouters zijn ook te gast in het 'grote mensenmuseum'.

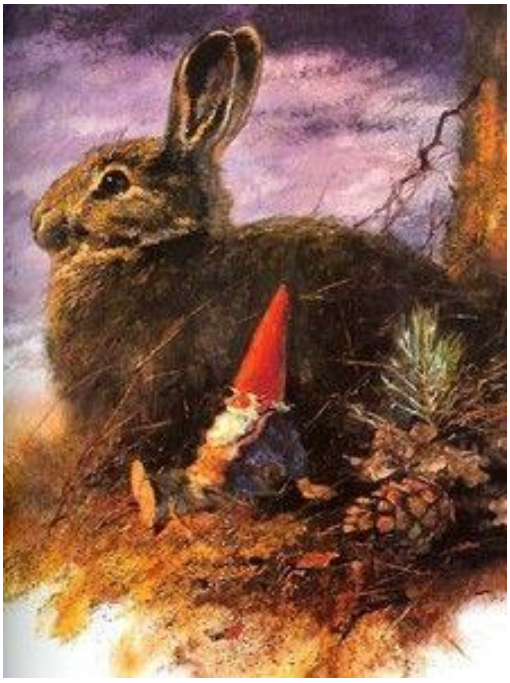

De aquarellen, die het verhaal vertellen over verschillende reizen van de kabouters naar o.a. het hoge noorden en Siberië,kunt u hier bewonderen (de oproep der kabouters).

De kabouters wonen op de kabouterzolder van het Rien Poortvliet Museum. Langs de wanden van de zolder hangen de originele aquarellen uit de kabouterboeken van Rien Poortvliet.

Ook in 2017 biedt het Rien Poortvliet museum op het natuureiland Tiengemeten een geweldige expo van het werk van Rien Poortvliet. Van jong tot oud kan men genieten van deze geweldige kunstenaar die met zijn aquarellen en olieverf schilderijen een geweldig oeuvre heeft. In het museum kunt u veel verschillende werken van Rien Poortvliet komen bewonderen en daarnaast kunt u ook veel leren over de man Rien Poortvliet zelf. Rien Poortvliet heeft nooit schilderles gehad, hij heeft zichzelf leren schilderen, en hoe!

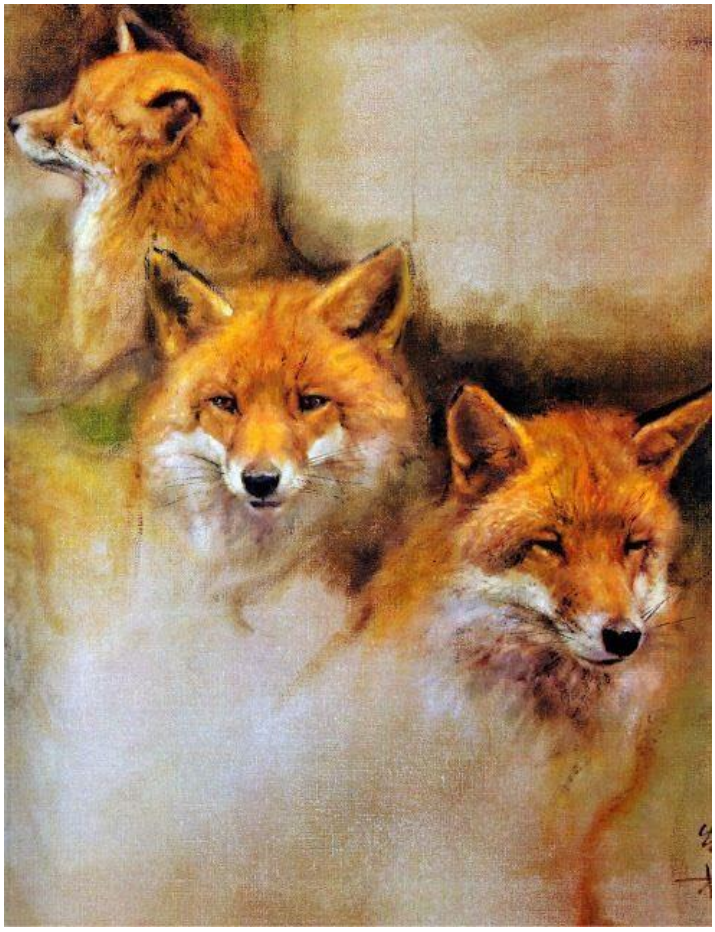

Rien Poortvliet Museum Korendijk

Tiengemeten 14

3284 BE Zuid-Beijerland

0186-661747

info@rienpoortvlietmuseum.nl

Tip van Kunststof : Kringloop winkels zijn bij uitstek geschikt om te zoeken naar de boeken van Rien Poortvliet én voor een leuke prijs !

Een schilderachtige stoel

“ Gekke postbode of genie? “

door Nellie Looren de jong

Deze zomer brachten wij een paar heerlijke weken in de Ardêche door en toevallig ontdekte ik, dat niet zo ver bij ons vandaan (in de Drôme) het Palais Idéal staat. Wij vonden het één van de mooiste dingen, die we deze vakantie gezien hebben en niet in de laatste plaats door het bijzondere verhaal, dat bij het Palais Idéal hoort!

Een postbode Ferdinand Cheval droomde van het maken van een groot gebouw. Op zijn route als postbode verzamelde hij allerlei schelpen en stenen.

Vervolgens begon hij rond zijn moestuin een muur te bouwen, zodat nieuwsgierigen niet konden zien waarmee hij bezig was. Toen de muur klaar was, heeft hij 33 jaar aan zijn Palais Idéal gebouwd. Hij deed dit 's nachts, want overdag moest hij de post bezorgen. De mensen in zijn dorp vonden hem een beetje gek en het is natuurlijk ook wel een beetje raar als iemand 's nachts met kruiwagens cement en stenen in de weer is! Maar niet iedereen vond hem gek, want toen Picasso en Redon van het project hoorden, zijn zij op bezoek gegaan bij Ferdinand, hebben er foto's gemaakt en gezorgd, dat het bouwwerk bekendheid kreeg in de kunstwereld. En nu is zijn bouwwerk een bezienswaardigheid en kun je het bezoeken in Hauterives.

Toen Ferdinad klaar was met zijn Palais, begon hij aan de bouw van zijn eigen mausoleum. Hij heeft aan het mausoleum nog eens 8 jaar gewerkt. Ook dit kun je bezoeken op de begraafplaats van Hauterives.
Ferdinand is 88 jaar geworden en ligt begraven in zijn eigen mausoleum.

In 1969 werd het Palais Idéal uitgeroepen tot nationaal monument.

Nellie Looren de jong

“ René Lalique,

Wereldberoemd Franse goud- en juwelensmid én glaskunstenaar “

door Sylvia Bosch

René Jules Lalique werd in 1860 geboren in Ay, een dorp in Frankrijk. Hij studeerde in Parijs aan de “Ecole des Arts Décoratifs” en werkte en leerde bij de juwelier Louis Aucoc. Daarna studeerde hij tussen 1878 en 1880 in Londen aan het Sydenham Art College. Terug in Parijs maakte hij sieraden voor een aantal grote juwelierszaken zoals Cartiers en Boucheron. In 1886 opent hij zijn eigen bedrijf, langzamerhand werd Laligue in Frankrijk een bekend juwelenontwerper.

Door Art Nouveau konden sieraden voor het eerst in lange tijd weer worden ontworpen als kunstzinnige voorwerpen in plaats van alleen te zijn gemaakt op zoveel mogelijk uiterlijk vertoon.

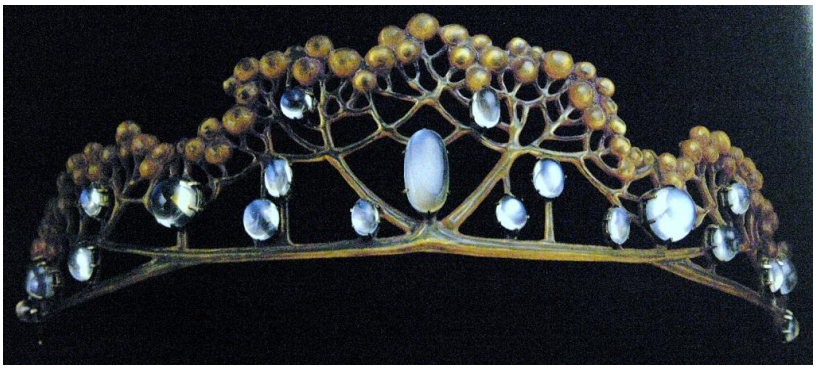

LALIQUE

Onder leiding van het Franse genie René Lalique raakte een toenemend aantal kunstenaars enthousiast en wijdde zich, naast hun andere bezigheden, aan de edel smederij.
Zij creëerden een wonderbaarlijk assortiment van originele en artistieke juwelen, zoals de wereld nog niet eerder zag.

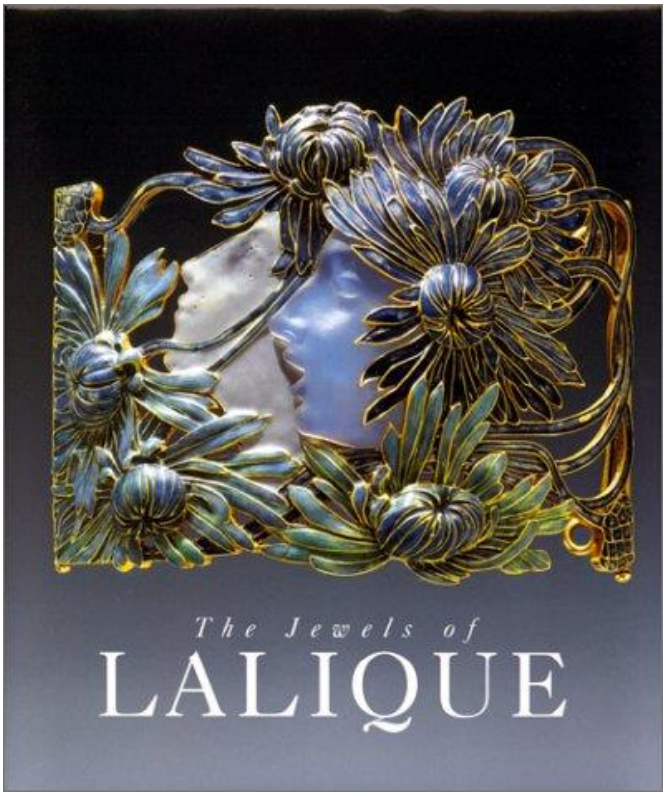

De sieraden van Lalique waren erg kenmerkend voor de Art Nouveau, een kunststroming tussen 1890 en ongeveer 1914.

Behalve door de sierlijke vormgeving en motieven ontleend uit de natuur (bloem- en plantmotieven en dierfiguren) ook door de materialen die hij gebruikte: emaille, ivoor, been, glas, halfedelstenen, hoorn, leer, schildpad en parelmoer.

Diamanten en goud bepaalden niet langer de waarde, maar het ontwerp en het gevoel dat ermee werd opgeroepen.

Door het gebruik van deze nieuwe materialen schiep Lalique een ideeënwereld in de vorm van een hanger of een dasspeld. Dauw op een bloemblaadje, oftewel een flonkerende steen op vensteremail, een onmogelijke kus, oftewel aan twee kanten van een rots kristal gegraveerde geliefden; een onmogelijke opgave. Door de wereldtentoonstelling van 1900 in Parijs werden zijn sieraden direct beroemd.

Lalique experimenteerde veel met glas waar hij o.a. namaak edelstenen van maakte die hij in zijn sieraden toepaste, soms in combinatie met echte edelstenen en halfedelstenen.

Ongeveer vanaf 1902 richtte hij zich steeds meer op het ontwerpen en maken van glazen voorwerpen, een paar jaar later opende hij een winkel in Parijs, waar hij dit glaswerk verkocht. Aan het eind van de 19de eeuw toen hij in de Art Nouveau periode al beroemd was als juwelenontwerper, ging hij zich begin 20ste eeuw bezighouden met het ontwerpen van glazen objecten, vooral parfumflacons en vazen. Ook als glaskunstenaar kreeg hij snel bekendheid, hij exposeerde zijn werk regelmatig op grote tentoonstellingen en won vele prijzen in binnen- en buitenland.

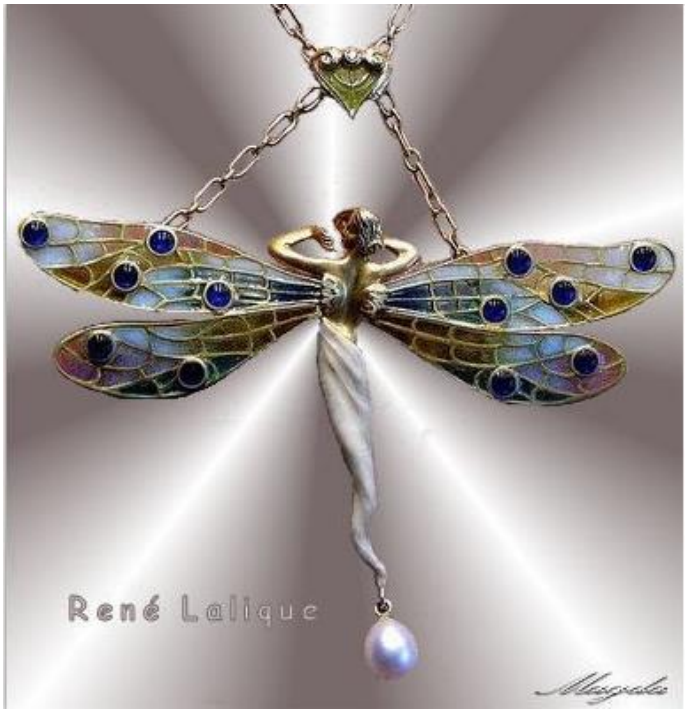

Tegenwoordig wordt hij nog steeds gezien als een van de belangrijkste glaskunstenaars van de Art Deco periode. Zijn glaskunst is te bewonderen in een groot aantal musea over de hele wereld.
Aan het einde van de oorlog in 1945 overleed René Laligue. Zijn zoon zette het bedrijf voort.

Graag laten wij u in Kunststof een aantal van zijn allermooiste sieraden laten zien.
In de volgende editie van Kunststof meer over Lalique's parfumflacons en zijn prachtige glasobjecten.

Spectaculaire Lalique vonds in programma tussen kunst & Kitsch

Juwelenexpert Klaas Martijn en de bijzondere Lalique broche

In het programma Tussen Kunst & Kitsch werd in 2014 een 'spectaculaire' vondst gedaan. Het ging om een broche van René Lalique. " De broche is uiterst zeldzaam omdat deze rechtstreeks uit handen van de Franse edelsmid en glaskunstenaar Lalique komt, en nooit eerder publiekelijk te zien is geweest. Mede daardoor is de waarde van de broche erg hoog: 100.000 euro", aldus de AVRO. "De eigenares heeft hem inmiddels verkocht."

Juwelenexpert Klaas Martijn kreeg het doosje in handen tijdens opnames van Tussen Kunst & Kitsch in Kasteel Groeneveld in Baarn. “Hij treft daarin een ware schat aan: een broche van goud, briljanten, glas én het kenmerkende en uiterst moeilijk te vervaardigen, kwetsbare vensteremail. Gemaakt door René Lalique circa 1904.”

De grootvader van de eigenaresse – toen consul in Sint Petersburg – kocht de broche rechtstreeks van Lalique. Toen de familie tijdens de revolutie het land ontvluchtte, kwam de broche met hen mee naar Nederland. Het sieraad wordt hier echter zelden gedragen; de broche – circa zeven bij vijf centimeter – is groot en onpraktisch.
De eigenaresse heeft de broche nooit eerder laten taxeren. Haar verbazing is daarom groot als zij de waarde hoort van de expert van Tussen Kunst & Kitsch.

Performance “ Klinkend Glas “ in Glasblazerij *door Rob Witteveen*

Muzikale klanken (ver)smelten met het glasblazen tussen de hete ovens

Na het bijwonen van een schitterende performance met glas (-blazen) en (live-) muziek, vorig najaar in de Glasblazerij met een internationaal team van professionals, zoals de Nederlandse cellist Ernst Reijseger, de Duitse designer Philipp Weber en Franse glaskunstenaar Christophe Genard, kwam ik op het idee om zoiets ook met muzikanten uit Leerdam en omgeving te doen. Al dan niet toevallig liep Leerdammer Willem van Iperen, onder meer actief in de Raad van Toezicht van het Nationaal Glasmuseum, met hetzelfde plan rond. Willem heeft de organisatie van het geheel op zich genomen, waar ik hem zeer erkentelijk voor ben; ik heb wel met hem mee gedacht en vergaderd.

'Klinkend Glas' was mijn voorstel om de performance-sessies op zaterdagavond 8 oktober in de Glasblazerij te Leerdam te noemen. Een titel moet de lading dekken, maar de lezer ook pakken, uitnodigen, en het mag best feestelijk klinken. In de vorige Kunststof heb ik u al uitgebreid uit de doeken gedaan wat de bedoeling was met live muziek tijdens het glasblazen, en hoe ik me dat had voorgesteld. Welnu, de opzet is geslaagd, en wie weet volgen er meer van dergelijke sessies; dat is aan de Glasblazerij om te beslissen.

Twee verschillende sessies

Sja, zijn het nu performances (uitvoeringen van kunsten) of sessies (bijeenkomsten om samen iets tot stand te brengen)? Nou, beide! Om het publiek te kunnen blijven boeien, heb ik bij de organisatie van De Glasblazerij aangegeven toch niet langer dan ongeveer een half uur een peformance op accordeon met glasblazers te willen doen. Met daarna graag een ruime pauze waarin het publiek op de tribune de benen kan strekken en wat tot zich kan nemen, en wie weet gezellig met de glazen klinken.

Na de pauze zou ik oorspronkelijk een tweede performance doen, maar het leek me beter om dan één of meer andere muzikanten met de glasblazers te laten 'stoeien'. Daar was Willem het wel mee eens. We vonden vooral vanuit de jazz-wereld gevorderde amateurmuzikanten uit Leerdam bereid om ook zo'n uitdaging aan te gaan. Het werd het ad hoc jazz-trio Glazz Combination met Wout Wisse op toetsen, Ben van Slooten op basgitaar en Henk den Boer op drums. Vóór de pauze beet ik om 20.00 uur het spits af; het was buiten inmiddels donker en dat verhoogde de sfeer met al dat gloeiende glas en die loeiende glasovens.

Wegens een hoog continue geruisniveau van de loeiende ovens en glasblaashandelingen kreeg ik geluidsversterking, want ook de teerste toontjes moesten kunnen worden gehoord.

Op mijn verzoek werden links en rechts draadloze microfoons op mijn accordeon geplakt, zodat ik mobiel was op de werkvloer. Omdat ik altijd zittend speel, gebruikte ik een bureaustoel op wieltjes, uiteraard zonder armleuningen, en die stond daar zowaar al op kantoor. Geluidsman Martijn Verduin had een batterij aan professionele apparatuur op de werkvloer opgesteld, en het geluid was perfect! Dat maak je wel eens anders mee, al te vaak zelfs. Wat een genoegen, welhaast een voorrecht, om zo goed versterkt te kunnen spelen!

Motiefjes en melodietjes

Thuis had ik reeds allerlei muzikale motiefjes en melodietjes geoefend, en bestaande muziek naar mijn hand gezet met de bedoeling dat die meegroeit met het gloeiende glas aan de blaaspijp. De Leerdamse meesterglasblazer Gert Bullee, die overal voor open staat, heb ik gevraagd om een glasobject te blazen dat in ongeveer een half uur tijd te realiseren is.

Gert had als secondant David Belien, die ook Jessica Homich assisteerde bij het glasblazen tijdens de sessie met het jazz-trio. Al met al een bijna geheel Leerdamse aangelegenheid dus.

Ingewikkelde glas(kunst)objecten zoals vazen, torso's, koppen, maskers of plastieken, vergen zeker drie kwartier tot een uur tijd; een ondiepe of platte schaal lukt wel in een half uur. Toen de voorstelling begon, toonde ik het publiek en Gert Bullee een doorzichtig rode tango-elpee van de bandoneonist Primo Corchia, met het verzoek die plaat in glas te realiseren, en daarmee ging de performance van start. Ieder stuk geblazen glas begint als een klein roodgloeiend bolletje aan het uiteinde van de blaaspijp, een soort kiemcel, en overeenkomstig begon ik met het hoogste piccolotoontje op mijn accordeon.

Dalende melodie door alle octaven en registers

In de geest van de hedendaagse componist Arvo Pärt ('Cantus' in memory of Benjamin Britten) liet ik de dalende melodie steeds lager door alle octaven en registers heen vloeien, waarna de melodiebassen het overnamen. Vervolgens geleidelijk opvullen met steeds vollere tot verzadigde akkoorden, terwijl de bol gloeiend glas aan de pijp steeds groter werd. Er kwam ritme en structuur in het samenspel tussen glasblazer en assistent, en navenant ontwikkelde de muziek zich op mijn accordeon.

Mocht het uitlopen, dan had ik nog wat muzikale fantasietjes en bestaande klassieke muziek achter de hand, waaronder 'Der Leiermann' van Schubert uit diens 'Winterreise', maar dan op een eigen tekst over de (vroegere) glasblazer. Gert ging echter zó voortvarend te werk dat ik zelfs niet aan mijn slotstuk van Villa-Lobos ('Coral' uit 'Bachianas Brasileiras Nr. 4) toe kwam.

Gert verwerkte tussendoor een andere kleur spiraal in zijn groot gegroeide bol glas; tijdens de snel draaiende beweging van de pijp speelde ik arpeggio's in een afwijkende toonsoort op het klavier.

Slinger aan de blaaspijp

Toen ik van Piazzolla's 'Libertango' een gigantische opbouw maakte van ijl hoog naar vol en laag, en daar steeds meer ritmische elementen en syncopen aan toevoegde, gaf Gert (aan het einde van de ontwikkeling van de inmiddels opengewerkte glazen bol) een enorme slinger aan de blaaspijp, waardoor de bol door de middelpuntvliedende kracht 'openklapte' en er een heuse schaal uit ontstond. Dat is een spannend want beslissend moment waarop het publiek opgelucht applaudisseerde en joelde. Mijn muziek had na een lange spannende climax net z'n apotheose bereikt, toen de schaal van de blaaspijp werd afgetikt en op een vork in de koeloven werd geschoven. Einde performance!

Het beoogde effect was, zo hoorde ik achteraf van diverse toeschouwers, kennelijk duidelijk overgekomen. Het publiek had zich op een nagenoeg volle tribune laten meevoeren in (zo zeiden sommigen) een 'flow' van glasblazen en muziek, twee ultieme maar onderling wezensvreemde podiumkunsten die hier wonderwel harmonieus (én harmonisch) samenvloeiden. Jawel, het gaf voldoening, voelde als euforie!

Ontstaan van de aarde uit vuur

De opzet van de drie jazzmusici, na de pauze, was heel anders maar net zo effectief. Zij verklankten chaos zodra de pijp met gloeiend glas in de oven werd gestoken (als het ontstaan van de aarde uit vuur) en kabbelden gemoedelijk in funky septiemen voort zodra de glasblazer op de stoel aan de pijp zat te blazen en draaien.

Ook daar reageerde het publiek enthousiast op. Zulke sessies zijn zeker voor herhaling vatbaar, maar dan liefst wel met telkens andere muzikanten en hun eigen achtergronden en benaderingen.

Bijgaand twee foto's van Gert Bullee en mij (zie pagina 61 en 64), met nogal ernstige gezichten, want het ging erop of eronder. De derde foto toont Jessica Homich in actie met de drie jazzmuzikanten. De Leerdamse beroepsfotograaf Hans van Vrouwerf was zo vriendelijk om deze drie fraaie opnamen aan Kunststof af te staan, voor bij dit artikel. Hierna volgt nog mijn tekst op het lied van Schubert, ook al ben ik daar die avond niet aan toe gekomen. De glasblazer staat tegenwoordig terecht in hoog aanzien, maar in Schuberts tijd was dat wel anders. Vandaar de wat 'zielige' tekst op een droevig lied uit 1828, Schuberts sterfjaar.

De glasblazer

Ginds daar in de hut, daar werkt een glasblazer
Hij werkt keihard, anders krijgt hij gelazer

Hij werkt zich te barsten, en hij zweet zich rot
Draait glas aan z'n blaaspijp, en dan in de pot (2x)

Als hij 's-avonds thuis komt, dan is hij bekaf
Vroeg naar bed, vroeg op, anders krijgt hij z'n straf

Weinig eer en aanzien, krijgt hij voor zijn werk
Alsmaar ploeteren, en zondags naar de kerk (2x)

Wonderlijke kerel, leef jij eigenlijk wel?
Je werkt je zo vroeg dood, je leven vervliegt zo snel!

muziek: Franz Schubert ('Der Leiermann' uit 'Die Winterreise' - 1828)
tekst: Rob Witteveen ('De Glasblazer' - 2016)

Rob Witteveen, Leerdam.

foto: Gerard Wessel

Stichting Herman Brood Museum voert strijdt tegen vervalsingen

Al geruime tijd wordt de kunst markt overspoeld met veel valse werken van Herman Brood. Vaak aangeboden op veilingen, internetsites en door galerieën. Regelmatig zijn deze valse werken vergezeld van een certificaat. Een echtheidscertificaat is een schriftelijke verklaring van echtheid. Dat houdt in dat degene die het certificaat uitschrijft ervan overtuigd is dat het om een werk gaat zoals op het echtheidscertificaat staat vermeld. Iedere particulier of galeriehouder kan en mag zo'n bewering op papier zetten. Of daarmee het werk als een “echte Herman Brood” aangemerkt kan worden is nog maar zeer de vraag.

Om hier meer duidelijkheid in te schaffen heeft Stichting Herman Brood Museum de mogelijkheid gecreëerd om kunstwerken voor te leggen aan een aantal deskundigen met een grote expertise op het gebied van de kunst van Herman Brood. Deze deskundigen, die de tekening of het schilderij aan een nauwkeurig onderzoek onderwerpen, bepalen samen of het werk aan Herman Brood toegeschreven mag worden. Bij enige twijfel wordt er door het Herman Brood Museum geen certificaat uitgereikt. Als het gaat om een “echte Herman Brood”, dan wordt er een certificaat aangemaakt, met daarop een foto van het werk, gegevens van het betreffende werk, een reliëf stempel, en een handtekening met een uniek nummer. Verder wordt van elk certificaat een kopie in het archief van HBM bewaard.
Een certificaat voor een tekening kost 50 euro. Voor een schilderij kost het certificaat 125 euro. Een keuring kost 25 euro.

Ongeveer 85% van alle aanvragen kunnen niet goedgekeurd worden omdat er minimale tot grote twijfel is omtrent authenticiteit.
Stichting Herman Brood Museum heeft door de tientallen jaren ervaring ook de beeldtaal van enkele vervalsers leren kennen. Vervalsers die soms honderden vervalsingen ‘op naam’ hebben.
Iedereen die een werk aangeboden ziet waar een echtheidscertificaat van HBM (Stichting Herman Brood Museum) bij is, kan zodoende bij hen kosteloos nagaan of dit klopt.

HBM maakt ook Taxatierapporten voor werken van Herman Brood. De expertise van HBM wordt geaccepteerd door o.a. alle binnen- en buitenlandse verzekeringsmaatschappijen. HBM, wordt door de Federatie van Taxateurs, Makelaars en Veilinghouders in Roerende Zaken aanbevolen aan hun leden voor keuring van werken toegeschreven aan Herman Brood.

www.hermanbrood.nl info stichting Herman Brood Museum : info@hb-m.nl

“ Zes nieuwe Hokusais ontdekt “ *door Riet Rutten*

Nog steeds worden er onbekende kunstwerken ontdekt die van de hand van beroemde kunstenaars blijken te zijn. Zie het onlangs opgedoken schetsboek van van Gogh, een altijd particulier gekoesterde Ensor, en recent ook een zestal schilderingen van de Japanse

prentkunstenaar Katsushika Hokusai (1760-1849). Over die laatste ontdekking wil ik het hier hebben omdat het zo’n mooi vervolg is op het stukje dat ik in de vorige Kunststof schreef over Hokusai (‘De man van de Golf’) het meest bekend door zijn houtsneden.

In dit geval waren de bewuste prenten (aquarellen) er al, ze lagen in het depot van het Museum Volkenkunde in Leiden.

Alleen, ze waren niet gesigneerd en niemand wist wie de maker was, al was wel bekend dat ze van Japanse oorsprong waren. Ze horen tot de Japan-verzameling van Phillipp Franz von Siebold, een van oorsprong Duitse arts die van 1823 tot 1829 werkzaam was in Nagasaki op het eiland Decima. Het was de tijd van het Japanse isolationisme en de handelspost Decima, in handen van de Nederlanders, was voor Japanners toen vrijwel de enige mogelijkheid tot contact met het buitenland, met name Europa.
Von Siebold verzamelde jarenlang van alles en nog wat over Japan - planten, insecten, opgezette dieren, kunstvoorwerpen, gebruiksvoorwerpen - en hij nam uiteindelijk zijn verzameling mee terug naar Europa, waar hij zich vestigde in Leiden.
Zijn Japan-collectie vormde de basis van de collectie van het huidige museum Volkenkunde in Leiden. En een aantal topstukken zijn te vinden in het huidige Sieboldhuis, eveneens in Leiden.

In 2010 werd aan Matthi Forrer, senior onderzoeker Japan-collecties bij het Tropenmuseum, Afrika Museum en Museum Volkenkunde, gevraagd om deel te nemen aan een onderzoek naar Japanse collecties in het buitenland. Dat onderzoek voerde hem naar Burg Brandenstein in Duitsland, waar een verre nazaat van von Siebold een uitgebreid archief beheert. Forrer stuitte daar op een inventarislijst van Japanse schilderingen en kon bijna alles identificeren tot hij aankwam bij 'zes landschapsschilderingen van Edo, geschilderd door landschapsschilder Hokusai in westerse stijl'.

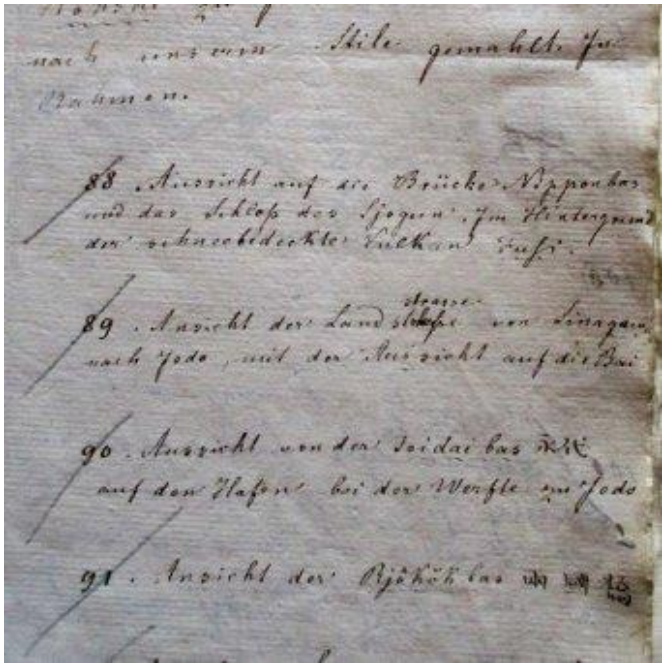

Toen kreeg Forrer een aha-moment.
Die werken ken ik, dacht hij en hij kwam tot de conclusie dat de beschreven prenten - zes gezichten op Edo (het huidige Tokio) en omgeving, geschilderd door Hokusai in westerse stijl - exact overeenkwamen met de prenten van onbekende hand in het depot van zijn eigen museum. Dat wil zeggen met vijf ervan, de zesde is verloren gegaan maar wel als lithografie afgebeeld in het grote boek van von Siebold over Japan, getiteld 'Nippon'.

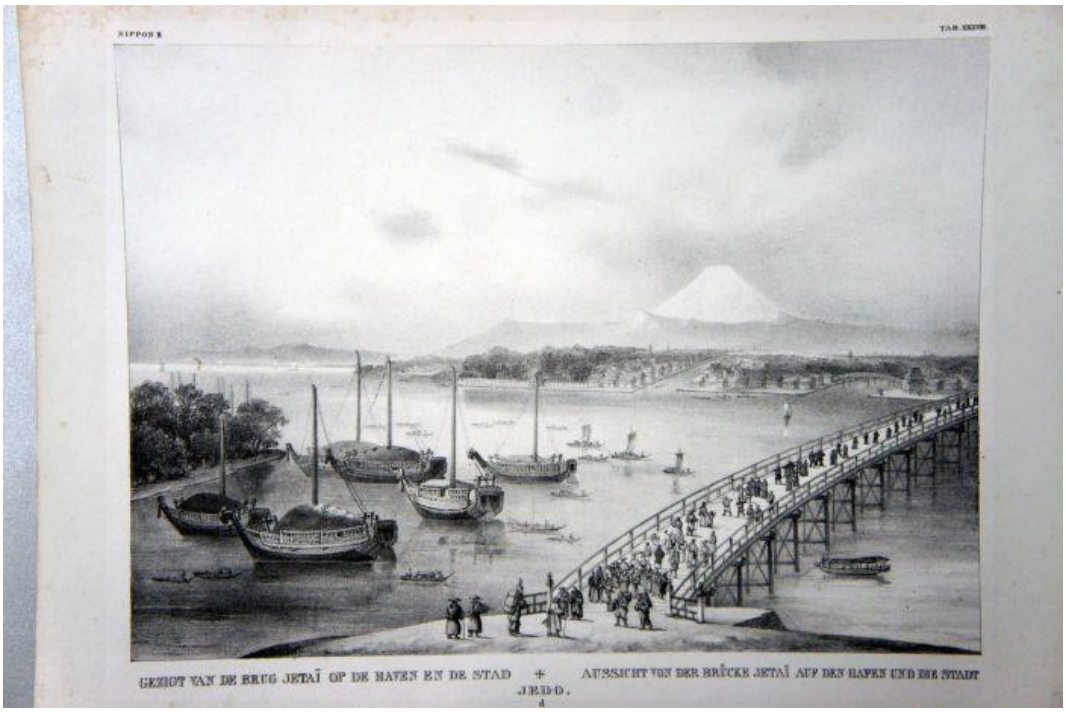

Bekend was dat Hokusai en von Siebold elkaar in 1826 hadden ontmoet in Nagasaki en Hokusai zou de 6 prenten toen in opdracht van von Siebold gemaakt kunnen hebben. In die tijd was het maar één hofschilder toegestaan om voor buitenlanders te werken en dat was niet Hokusai. Dat zou de reden geweest kunnen zijn waarom de schilderingen (aquarellen) niet gesigneerd zijn.

Na gedegen nader onderzoek maakte Forrer zijn vondst openbaar op een lezing in Nagasaki, vorige maand gehouden tijdens de tiende International Siebold Collection Working Conference.

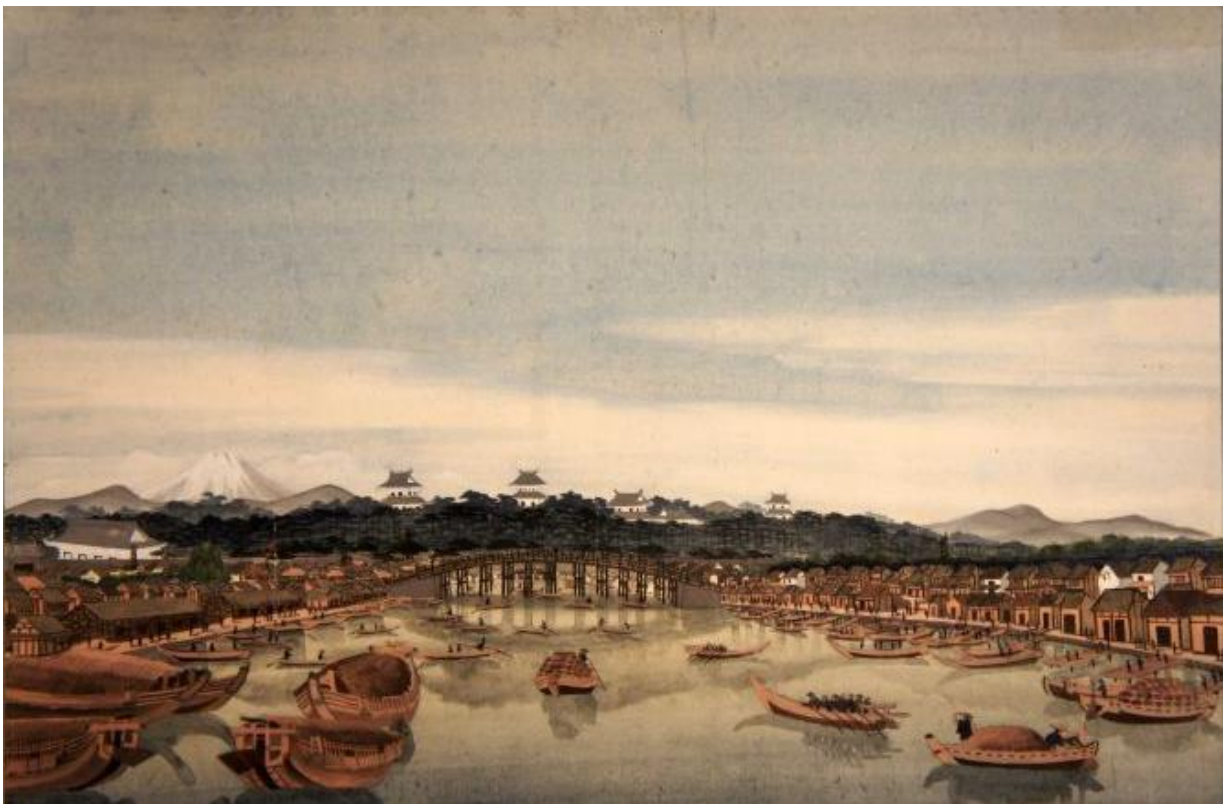

De ontdekking deed vooral in Japan veel stof opwaaien, Hokusai geniet daar eenzelfde faam als Rembrand bij ons.

Ook heerst er bij sommigen nog wel enige twijfel omdat deze aquarellen zo anders van stijl zijn dan Hokusais andere werk. Maar Forrer gelooft heilig in de betrouwbaarheid van von Siebolds gedetailleerde beschrijvingen en zegt iedereen te verwelkomen die nader onderzoek aan de schilderingen wil doen.

Ook wil het museum Volkenkunde binnenkort de prenten tentoonstellen, na eerst onderzoek gedaan te hebben naar de lichtgevoeligheid van de werken.

Deze rubriek gaat over fascinerende zaken die men kan aantreffen op een rommelmarkt of in de Kringloopwinkel.

Heb jij ook voor een zacht prijsje iets bijzonders op de kop getikt ? laat het ons weten en mail een foto met verhaal naar sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Een kijkje in het verleden

door Sylvia Bosch

Bij een Kringloop kochten we dit gehavende ingelijste portret voor 10 euro. Het is van een familie waarvan de vader bij de Rijkswacht werkte, bij ons is dat de Koninklijke Marechaussee.

Het portret is gemaakt in 1929 door Belgisch fotograaf Théo Tecqmenne uit Dendermonde.

Hij heeft zijn naam en datum onder het portret gezet.

We zijn er inmiddels achter dat de foto zaak Tecqmenne in Dendermonde (BE) nog steeds bestaat (sinds 1895).

Théo is de overgrootvader van de huidige eigenaar.

Momenteel is er een expositie gewijd aan zijn werk, als allereerste fotograaf in Dendermonde.

Het communieprentje van Mariette Mestag is ook van Théo, en werd gemaakt in 1910.

De foto van de “Huppelpaardjes” tijdens de Ros Beiaard ommegang bij de Mechelse Kazerne (ruiterij) maakte Tecqmenne in 1914.

Een kist met een verhaal *door Riet Rutten*

Altijd de moeite waard om iets te kopen in kringloopwinkels en op rommelmarkten. Je koopt vaak leuke dingen voor weinig geld, je doet aan hergebruik, maar ook koop je iets wat al een geschiedenis heeft, iets met een verhaal.

Zo'n 15 jaar geleden kocht ik bij kringloopwinkel Emmaus in Bilthoven de kist op de volgende foto, de wielen zijn er later onder gezet.

Een eenvoudige houten kist, een beetje afgebladderd, bedoeld om op zolder mijn voorraad lapjes in te gaan bewaren. Toen ik in de winkel de kist opendeed, zag ik dat in het deksel een wat vergeeld, getypt briefje zat geplakt met de volgende tekst:

Deze kist met inhoud behoort aan

Ed. C. WITSCHEY,

VOORST D. 81 De Poll

Wil ieder, die haar mocht vinden, ernstig

bedenken, dat wij ons bezit, IN NOOD moesten

achterlaten in de hoop het te zijner tijd ongeschonden terug te vinden.

GOD BEPROEFT ONS ALLEN EN VRAAGT EENS REKENSCHAP VAN ONZE DADEN.

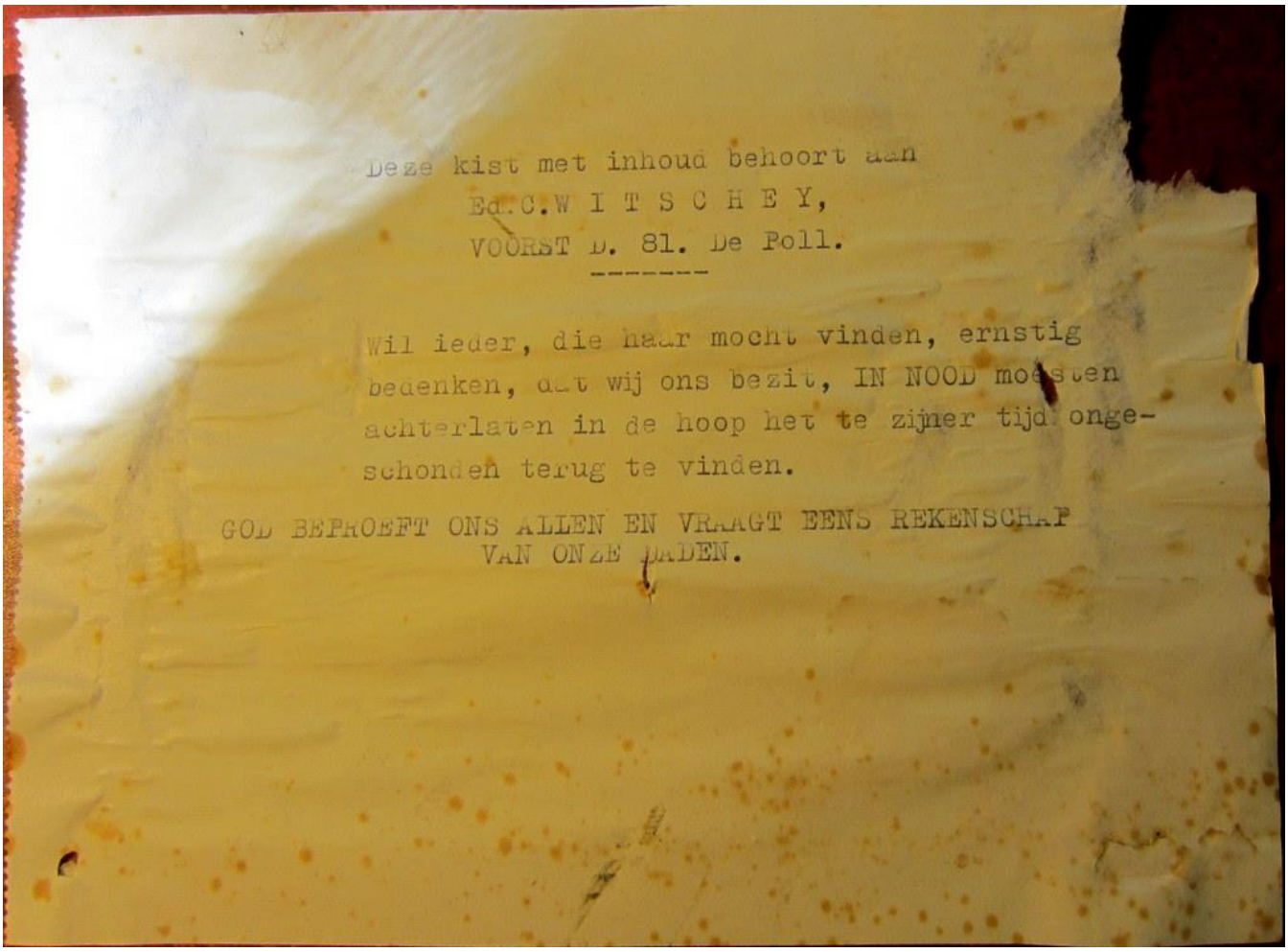
Deze kist met inhoud behoort aan
Ed.C.W I T S C H E Y,
VOORST D. 81. De Poll.

Wil ieder, die haar mocht vinden, ernstig
bedenken, dat wij ons bezit, IN NOOD moesten
achterlaten in de hoop het te zijner tijd onge-
schonden terug te vinden.

GOD BEPROEFT ONS ALLEN EN VRAAGT EENS REKENSCHAP
VAN ONZE DADEN.

Een briefje dat natuurlijk vragen opriep. Wie was Ed C. Witschey? Onder welke omstandigheden heeft hij, of zijn gezin, de kist moeten achterlaten? Wat was de inhoud van de kist? Hoe kwam de kist - leeg - in Bilthoven terecht?

Ik kocht de kist, met briefje en al, voor een habbekrats. Een speurtocht op internet naar de naam Ed C. Witschey leverde destijds niets op.
Recent verhuisde de kist naar mijn dochter en is nu in gebruik als tijdelijk theetafeltje in haar nieuwe huis. Het getypte briefje heb ik bewaard, ik kwam het laatst weer tegen en heb toen nog eens opnieuw gegoogled. Er is immers tegenwoordig zo veel meer informatie op internet beschikbaar dan 15 jaar geleden.

Ik stuitte nu op een Ed C. Witschey die best wel eens de voormalige eigenaar van onze kist geweest zou kunnen zijn. Hij werd vermeld in kopieën van De Leidse Courant uit 1950 die ik op internet vond, ter gelegenheid van zijn ambtsaanvaarding als burgemeester van Alphen aan de Rhijn in datzelfde jaar.
Maar interessanter was dat hij daarvoor burgemeester van Hellendoorn in Overijssel was geweest, van 1937-1943 en van 1946-1950. Met dus een onderbreking tijdens de oorlogsjaren. Hellendoorn ligt niet zo ver van landgoed Voorst, De Poll, genoemd in het briefje. Hij zou daar gewoond kunnen hebben of familie gehad kunnen hebben. En die ambtsonderbreking valt goed te rijmen met de veronderstelling dat het gezin Witschey in de oorlogsjaren heeft moeten vluchten of onderduiken met achterlating van een kist met mogelijk familiezilver, familiepapieren of wat je maar kunt bedenken.
Burgemeesters konden in oorlogstijd aanblijven maar waren dan gedwongen samen te werken met de Duitsers, niet ieders keuze.
En elders vond ik dat genoemde Ed C. Witschey is overleden in 1959 en in Hellendoorn, zijn eerste standplaats als burgemeester, is begraven.

Was deze Ed C. Witschey de eigenaar van mijn kist? Ik zal het nooit zeker weten, maar de naam klopt en ook het tijdsbestek.

Informatie over zijn kinderen (volgens de krantenberichten had hij er drie) heb ik niet kunnen vinden. Ook de link met Voorst heb ik niet duidelijk kunnen leggen, behalve in geografische zin. Als hij het is geweest, dan heeft hij in ieder geval de oorlog overleefd, maar is nooit verenigd met de door hem achtergelaten kist.

Wat er met de inhoud is gebeurd en hoe de kist in Bilthoven terecht kwam blijft een raadsel. Ik zou natuurlijk verder kunnen spitten, maar ik ben geen romanschrijver, dus laat ik het hierbij. Met de troost dat ik misschien toch een klein deel van het verhaal achter onze kist heb kunnen achterhalen.

“ Beter als schilder dan als president “ *door Sylvia Bosch*

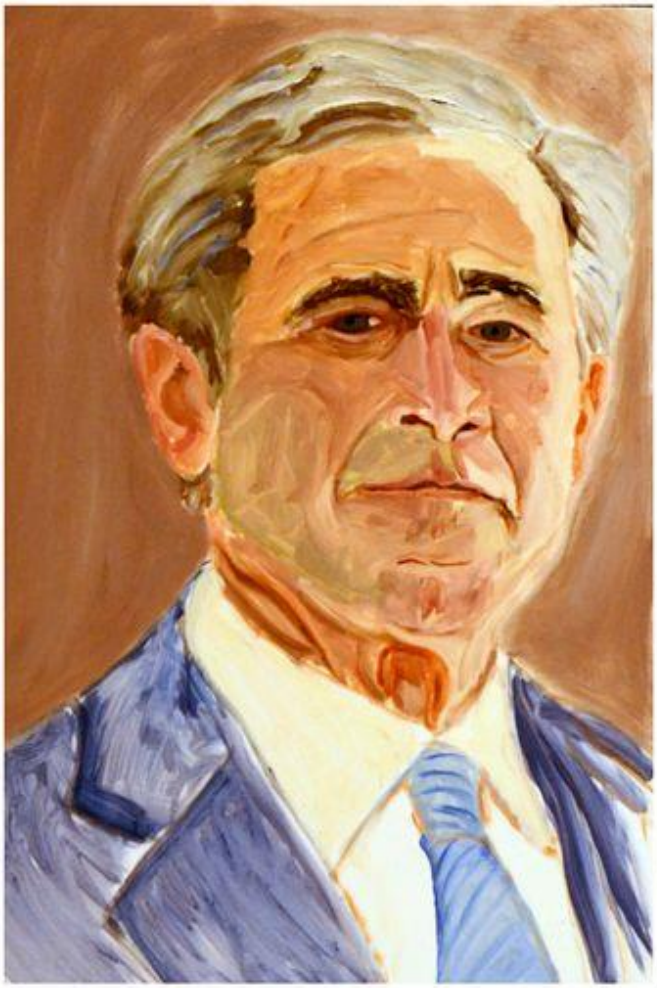

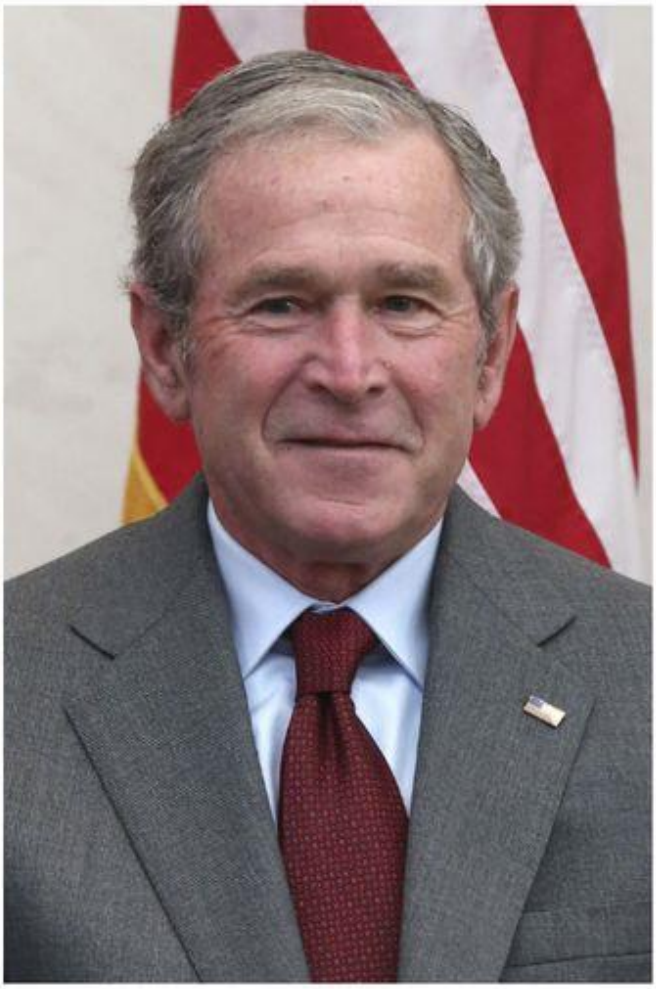

Toen George W. Bush wegging als president – met de slechtste waarderingscijfers van een president ooit – besloot hij dat de politiek niets of bijna niets meer van hem zou horen.
En vanwege het Zwarte Gat ging hij schilderen. En dat blijkt hij wel te kunnen.

Wonderlijke schilderijen, portretten vooral, met een bijzondere uitstraling. Er verschijnt nu een boek met portretten van soldaten. Gemaakt dus door hun vroegere Commander in Chief.

Bush heeft ook veel wereldleiders geportretteerd. De leiders die hij op het doek heeft vereeuwigd hebben hun portret nog niet gezien, vertelde hij. 'Ze zullen waarschijnlijk wel iets hebben van: wow, George Bush is een schilder. Als ze horen dat ik hen geportretteerd heb, zijn ze vast benieuwd naar het poppetje dat ik van hen gemaakt heb.'

De voormalig president zei te hopen dat 'ze begrijpen in welke geest ik hen geschilderd heb – en dat was in de geest van vriendschap. (...) Ik heb een poging gedaan om mensen te laten zien hoe ik over deze leiders denk.' De voormalig president werd geïnspireerd om te gaan schilderen door een leider uit een ander tijdperk: Winston Churchill, die ooit een essay schreef met de titel 'Schilderen is een tijdverdrijf'.

Bush: 'Ik wilde dat de laatste hoofdstukken van mijn leven gevuld zouden zijn. Schilderen helpt me die ruimte te vullen en mijn geest te openen.

Ik twijfelde of ik ze wel moest tentoonstellen.

Ik ben geen groot artiest, ik wil ook niet dat mensen dat denken. Ik heb het toch gedaan omdat ik het Bush Centre wilde opfrissen.'

" Vrienden/vriendinnen van het Leerdams Kunstenaars Collectief "

KUNST EN CULTUUR

Stichting Leerdams Kunstenaars Collectief krijgt geen subsidie.

Daarom is uw steun voor ons van levensbelang.

Voor 10 euro per jaar bent u onze vriend of vriendin.

Uw bijdrage stelt ons in staat om ook in de toekomst kunstprojecten te organiseren.

Uw bijdrage kunt u overmaken op:

Bankrekeningnummer : NL82 RABO 0167 1774 00

Ten name van : St. Leerdams Kunstenaars Collectief

Onder vermelding van : Vriend/vriendin 2017 LKC

Kent u mensen die KUNSTstof-magazine ook willen ontvangen op hun PC ?

Mail de redactie. Wij willen ons lezerspubliek graag uitbreiden.

Kopij voor de volgende KUNSTstof-magazine s.v.p inleveren voor 1 februari 2017

Website Leerdams Kunstenaars Collectief

KUNSTstof-magazine is ook te zien op de website

www.leerdamskunstenaarscollectief.nl

Wellicht kunt u vrienden en/of kennissen hierop attenderen!

Tot het volgende KUNSTstof-magazine, half februari

Prettige feestdagen en tot volgend jaar,

Sylvia Bosch, Ton Swiderski en Jan Kuiper